Proletari din toate ţările, uniţi-vă!

Scînteia tineretului

Organ Central al Uniunii Tineretului Muncitor

Anul XI Seria II-a Nr. 1782 | 4 PAGINI — 20 BANI | Vineri 21 ianuarie 1955

FORŢA INVINCIBILĂ A LENINISMULUI

SECOLUL NOSTRU este secolul triumfului ideilor atotbiruitoare ale leninismului. Vie, nemuritoare este învăţătura leninistă. Acum, la 31 de ani de la moartea lui Lenin, măreţele idei leniniste trăiesc mai clocotitor ca oricînd în mersul invincibil al omenirii spre comunism. Opera leninistă luminează calea oamenilor muncii din lumea întreagă spre o viaţă de belşug şi fericire.

In conştiinţa oamenilor muncii din lumea întreagă, de numele lui Lenin, de învăţătura leninistă sînt legate marile victorii ale poporului sovietic constructor al comunismului. Tocmai de aceea, aşa cum se arată în Hotărîrea C.C. al P.C.U.S. cu privire la ziua comemorării lui V. I. Lenin, este mai indicat să se cinstească memoria marelui Lenin nu în ziua încetării lui din viaţă, ci în ziua naşterii — 22 aprilie — imprimîndu-se astfel acestei date un caracter de sărbătoare.

Lenin este marele continuator al operei şi învăţăturii lui Marx şi Engels, stegarul genial al revoluţiei proletare. Leninismul, care este marxismul epocii imperialismului şi a revoluţiilor proletare, a înarmat ideologiceşte clasa muncitoare din Rusia şi din celelalte ţări cu teoria şi tactica revoluţiei socialiste, cu teoria şi tactica dictaturii proletariatului, a indicat căile şi mijloacele de construire a societăţii socialiste. Pentru prima oară în istoria marxismului Lenin a elaborat în mod multilateral învăţătura cu privire la partid ca organizaţie conducătoare a proletariatului, ca principală armă în mîinile acestuia, fără de care este imposibilă cucerirea dictaturii proletariatului, construirea socialismului şi a comunismului.

Ideile nemuritoare ale leninismului au o influenţă puternică asupra tuturor popoarelor, asupra întregului mers al istoriei mondiale. Invăţătura lui Lenin porneşte de la recunoaşterea rolului hotărîtor al maselor populare ca adevărate făuritoare ale istoriei. Insuşite de masele cele mai largi, ideile leninismului au devenit o forţă materială uriaşă, o forţă care transformă lumea.

Uniunea Sovietică, patria leninismului, a croit cea dintîi omenirii drumul spre societatea fără exploatare. V. I. Lenin a înarmat partidul comunist şi poporul sovietic cu programul ştiinţificeşte fundamentat al construirii socialismului, indicînd şi căile trecerii treptate de la socialism la comunism. Urmînd calea indicată de Lenin, sub conducerea Comitetului Central în frunte cu I. V. Stalin, gloriosul P.C.U.S. a dus popoarele sovietice la victoria socialismului. In prezent oamenii sovietici îndeplinesc sarcina dezvoltării continue şi puternice a forţelor de producţie ale societăţii socialiste, sarcina ridicării nivelului material şi cultural al poporului, traducînd astfel în viaţă măsurile pentru trecerea treptată de la socialism la comunism. Lumea întreagă priveşte cu admiraţie la constructorii comunismului care ridică noi uzine şi hidrocentrale gigantice, care prefac în grădini înfloritoare uriaşe întinderi înţelenite, care au pus în funcţiune prima centrală electrică din lume acţionată de energie atomică. Leninismul trăieşte şi învinge în măreaţa activitate a Partidului Comunist al Uniunii Sovietice, în victoriile poporului sovietic ziditor al comunismului.

Ideile lui Lenin trăiesc şi înving în victoriile oamenilor muncii din ţările de democraţie populară, în avîntul uriaş al mişcării mondiale muncitoreşti, în mişcarea internaţională pentru pace şi prietenie între popoare, pentru democraţie şi socialism, mişcare ce creşte şi se întăreşte continuu. O întruchipare vie a forţei marxism-leninismului, o mare cucerire a popoarelor o constituie formarea lagărului păcii, democraţiei şi socialismului care numără peste 900.000.000 de oameni, o treime din omenire

Colaborarea economică, politică şi culturală frăţească a ţărilor din lagărul democraţiei şi socialismului, ajutorul permanent multilateral şi dezinteresat pe care li-l acordă Uniunea Sovietică, reprezintă un triumf al principiilor leniniste ale internaţionalismului proletar. O expresie strălucită a acestei colaborări o constituie hotărîrea recentă a guvernului sovietic de a acorda ajutor în domeniul folosirii energiei atomice Chinei, Poloniei, Cehoslovaciei, R. D. Germane, şi ţării noastre. Această hotărîre exprimă totodată sincera dorinţă de colaborare pe tărîm internaţional a Uniunii Sovietice, eforturile ei neobosite în slujba nobilelor scopuri ale păcii şi progresului.

In faţa uneltirilor imperialiştilor care în goană după profituri urzesc un nou măcel mondial, masele populare de pretutindeni au în leninism o puternică armă ideologică în lupta împotriva aţîţătorilor la război, pentru pace, pentru prietenie între popoare.

Politica leninistă, politica P.C.U.S. şi a guvernului sovietic a fost şi rămîne o politică de pace, politică aprobată de imensa majoritate a populaţiei globului pămîntesc. Baza politicii externe a U.R.S.S. o constituie teza leninistă cu privire la posibilitatea coexistenţei paşnice a sistemului socialist şi a celui capitalist. Lenin a arătat că în ţările capitaliste guvernele şi popoarele au păreri deosebite în problema războiului şi păcii, de asemenea că lupta pentru pace, lupta împotriva aţîţătorilor imperialişti la război poate fi încununată de succes numai atunci cînd masele populare vor fi vigilente, vor fi gata ca prin forţa lor organizată să împiedice cercurile agresive să-şi pună în aplicare planurile. Totodată Lenin a subliniat neîncetat necesitatea întăririi statului sovietic şi a forţelor sale armate astfel ca nici o întîmplare să nu poată surprinde nepregătită U.R.S.S. Ca răspuns la remilitarizarea Germaniei occidentale şi la o nouă accentuare a cursului agresiv al politicii puterilor occidentale, U.R.S.S. şi celelalte ţări iubitoare de pace sînt hotărîte ca în cazul ratificării acordurilor de la Paris să ia măsuri comune în domeniul organizării forţelor armate şi a comandamentelor lor, măsuri necesare pentru întărirea capacităţii lor de apărare. Dacă cercurile imperialiste vor îndrăzni să tulbure viaţa paşnică a popoarelor lagărului democratic şi să dezlănţuie un nou război, rezultatul va fi unul singur: înfrîngerea zdrobitoare a agresorilor.

Niciodată forţele păcii şi socialismului n-au fost atît de puternice şi unite ca acum. Steagul atotbiruitor, al lui Marx-Engels-Lenin-Stalin, steagul luptei pentru pace, democraţie şi socialism fîlfîie sus deasupra lumii. Sub acest steag păşesc cu mîndrie şi constructorii socialismului din patria noastră. Invincibilei învăţături a lui Lenin, puternicei Uniuni Sovietice create de Lenin, Partidului Comunist al Uniunii Sovietice întemeiat de Lenin, le datorăm noi faptul că patria noastră iubită a încetat să fie o ţară înapoiată, înrobită şi este azi o Republică Populară liberă, independentă şi puternică. In întreaga sa activitate partidul nostru urmează cu credinţă învăţăturile lui Lenin, se călăuzeşte după genialul plan leninist de construire a socialismului, aplicîndu-l creator la condiţiile concrete ale ţării noastre.

Ideile lui Lenin au călăuzit partidul nostru în obţinerea succeselor de pînă acum în construirea vieţii noastre noi. Invăţăturile leniniste despre căile ridicării nivelului de trai al poporului stau la baza Hotărîrii plenarei din august 1953 a C.C. al P.M.R. De la Lenin învaţă oamenii muncii din patria noastră să lupte pentru a menţine mereu vie flacăra întrecerii socialiste, pentru ridicarea continuă a productivităţii muncii, pentru reducerea preţului de cost.

Urmînd încercata învăţătură leninistă, partidul nostru luptă pentru întărirea continuă a alianţei dintre clasa muncitoare şi ţărănimea muncitoare — principala chezăşie a succesului în construirea socialismului. Principiile planului cooperatist al lui Lenin călăuzesc partidul nostru în rezolvarea sarcinilor complexe ale transformării socialiste a agriculturii. Pe baza învăţăturii leniniste partidul se ocupă cu cea mai mare grijă de întărirea economico-organizatorică a gospodăriilor colective şi a întovărăşirilor existente, duce munca de convingere a noi şi noi mase de ţărani muncitori să alcătuiască pe baza liberului lor consimţămînt noi gospodării colective, întovărăşiri şi asociaţii simple. Călăuzindu-se după indicaţiile lui Lenin, partidul şi guvernul au luat măsuri care sporesc cointeresarea materială a ţărănimii muncitoare la ridicarea producţiei agricole vegetale şi animale.

De la Lenin învăţăm să consolidăm mereu statul democrat-popular, principalul instrument al construirii socialismului, să întărim legăturile statului cu masele oamenilor muncii, să asigurăm o cît mai largă participare a maselor la munca de conducere a statului.

Chezăşia mersului nostru victorios înainte spre socialism o constituie legătura şi unitatea indestructibilă dintre partid, guvern şi popor, încrederea şi sprijinul neprecupeţit pe care-l acordă poporul nostru politicii marxist-leniniste a partidului, hotărîrea cu care oamenii muncii luptă pentru traducerea în viaţă a acestei politici.

Insufleţiţi de ideile leniniste, tinerii din ţara noastră participă cu avînt la construirea vieţii noi. „Tocmai tineretului — spunea Lenin — îi revine cu adevărat sarcina de a crea societatea comunistă". De cîtă încredere în forţele revoluţionare creatoare ale tineretului sînt pătrunse aceste cuvinte! Călindu-se în focul muncii active, creatoare, învăţînd cu dîrzenie, sporindu-şi eforturile în lupta pentru îndeplinirea sarcinilor trasate de partid, tînăra generaţie a patriei noastre îşi manifestă devotamentul faţă de măreaţa învăţătură a lui Lenin.

Tinerii şi tinerele din ţara noastră înţeleg că numai însuşindu-şi bogăţia ideilor leniniste vor dobîndi înaltele trăsături ale moralei comuniste, îşi vor forma concepţia comunistă şi vor putea deveni constructori conştienţi, pricepuţi ai vieţii noi. Tînăra generaţie a patriei noastre vede în învăţătura leninistă un far călăuzitor în drumul spre un viitor fericit.

Sub steagul invincibil al leninismului, cu încredere neclintită în viitor, tineretul nostru păşeşte împreună cu întregul popor, sub conducerea partidului iubit, înainte spre socialism.

Pentru titlul de „cel mai bun tractorist"

Aproape 9400 de tineri mecanizatori din gospodăriile agricole de stat şi staţiunile de maşini şi tractoare au participat anul trecut la întrecerea pentru obţinerea titlului de „cel mai bun tractorist". Numai în regiunea Bucureşti la această întrecere au participat peste 3500 de tractorişti, în regiunea Galaţi 1200 de tractorişti, în regiunea Arad 723 de tractorişti, iar în regiunea Iaşi peste 600 de tractorişti.

Cuprinzînd majoritatea tinerilor mecanizatori întrecerea pentru titlul de „cel mai bun tractorist" a ridicat noi fruntaşi ai recoltelor bogate, a sporit mult numărul brigăzilor de tineret. In prezent, în gospodăriile agricole de stat şi în staţiunile de maşini şi tractoare funcţionează 1418 brigăzi de tineret, dintre care cele mai multe au luat fiinţă în cursul anului trecut.

In fiecare regiune au devenit cunoscute numele tinerilor mecanizatori fruntaşi care, prin munca lor plină de avînt, au contribuit la executarea unor lucrări de calitate şi la sporirea producţiei agricole. Cu stimă şi dragoste vorbesc muncitorii de la gospodăria agricolă de stat Luciu-Giurgeni, din regiunea Constanţa, despre munca tractoristului Mircea Popescu care a obţinut titlul de cel mai bun tractorist pe regiune. Faţă de 811 hantri planificaţi să realizeze în anul 1954, el a reuşit să execute un volum de lucrări de 1747 hantri, realizînd totodată o economie de combustibil şi piese de schimb de peste 33.000 lei. Modul cum tractoristul fruntaş Mircea Popescu îşi îngrijeşte tractorul este un exemplu pentru toţi muncitorii din gospodărie. În anul trecut, datorită bunei îngrijiri, tractorul său a funcţionat fără întrerupere, neavînd nevoie de reparaţii nici după încheierea anului agricol.

In regiunea Piteşti, titlul de cel mai bun tractorist a fost obţinut de mecanizatorul Gheorghe Constantin de la S.M.T. Costeşti, iar în regiunea Suceava primul pe regiune în această întrecere s-a clasat tractoristul Ioan Anichitei de la S.M.T. Săveni.

In curînd va avea loc premierea mecanizatorilor care au obţinut cele mai bune rezultate în întrecerea pentru titlul de „cel mai bun tractorist". Mecanizatorii fruntaşi pe ţară şi regiuni vor primi premii şi diplome, iar un număr mare de mecanizatori fruntaşi pe raioane vor primi insigne de fruntaşi ai recoltelor bogate.

Animaţi de dorinţa de a termina cît mai curînd reparaţiile în vederea campaniei de primăvară, tinerii mecanizatori continuă să se întreacă în muncă. Pînă în prezent, în majoritatea S.M.T.-urilor şi gospodăriilor agricole de stat au fost organizate de către tineri 132 posturi de reparaţii după metoda reparaţiilor pe ansamble şi subansamble.

Prime de vechime acordate minerilor

În bazinul carbonifer Schitu Goleşti din regiunea Piteşti, 17 mineri care timp de 10—20 de ani au lucrat fără întrerupere în subteran au primit de curînd prime de vechime. Printre aceştia se află şi maistrul miner Maxim Fiabani, care lucrează în subteran de 20 de ani. El a primit drept primă de vechime suma de 4.297 de lei. De asemenea, Teodor Voinoveanu, mecanic şef, a primit 4.137 de lei, Dumitru Drăguţ 2.628 de lei etc.

Documentele Sesiunii lărgite a Biroului Consiliului Mondial al Păcii de la Viena din 19 ianuarie 1955

Declaraţia Biroului Consiliului Mondial al Păcii

In preajma noului an, 1955, s-au ivit două primejdii care planează asupra popoarelor: primejdia remilitarizării Germaniei şi hotărîrile adoptate pentru a pregăti şi justifica un război atomic. Aceste primejdii au apărut în momentul cînd în faţa popoarelor s-au deschis noi perspective de pace. Aceste primejdii au apărut ca urmare a acţiunilor unor guverne răspunzătoare şi nu numai ca urmare a declaraţiilor unor oameni politici sau conducători militari. Aceste acţiuni sînt îndreptate în mod vădit împotriva voinţei popoarelor respective şi împotriva opiniei publice a întregii lumi.

Remilitarizarea Germaniei şi piedicile pe care pactul Asiei de sud-est (S.E.A.T.O.) le pune în calea rezolvării paşnice a problemelor Asiei subliniază gravitatea excepţională a hotărîrilor adoptate de Consiliul blocului nord-atlantic (N.A.T.O.).

Aceste hotărîri au drept scop să legalizeze războiul atomic, care a şi fost condamnat de conştiinţa omenirii şi de dreptul internaţional, şi să convingă opinia publică de necesitatea unui asemenea război. Ele pot duce la dezlănţuirea unui război atomic în Asia şi în Europa. Ele creează de pe acum o astfel de primejdie pentru ţările din toate continentele.

Remilitarizarea Germaniei şi legalizarea războiului atomic sînt strîns legate între ele. Ele sînt roadele uneia şi aceleeaşi politici bazate pe scindarea lumii în două blocuri, pe orientarea către poziţii de forţă, pe folosirea războiului ca mijloc de rezolvare a divergenţelor internaţionale. Popoarele ştiu din proprie experienţă că o asemenea politică nu poate să ducă decît la ruină economică, mizerie şi război. Mişcarea mondială pentru pace cheamă popoarele să ţină seama de întreaga gravitate a acestei noi primejdii şi să folosească toate mijloacele aflate la dispoziţia lor pentru a o înlătura.

Acţiuni coordonate ale popoarelor pot pune capăt politicii blocurilor. Asemenea acţiuni pot obliga guvernele să treacă la tratative, la dezarmare şi la folosirea energiei atomice exclusiv în scopuri paşnice.

Oamenii nu vor rămîne pasivi şi nu vor admite să fie tîrîţi în urgiile unui război atomic. Problema nu este de a stabili instanţa militară sau guvernamentală care să poată lua o hotărîre cu privire la războiul atomic sau să facă distincţie între aşa zisele arme tactice şi cele strategice. Problema este ca înlăturînd distrugerea, asuprirea şi mizeria, pe care acest război le-ar aduce după sine, să se asigure tuturor popoarelor lumii independenţa şi dreptul la dezvoltarea resurselor lor proprii, pentru ca toate împreună să păşească pe calea securităţii şi propăşirii. Tocmai acestei necesităţi îi corespund chemarea la continuarea luptei împotriva remilitarizării Germaniei şi chemarea la organizarea unei largi campanii împotriva armei atomice. Tocmai acestei necesităţi îi corespunde convocarea la 22 mai 1955 la Helsinki a unei mari adunări mondiale la care se vor întîlni reprezentanţii forţelor iubitoare de pace din toate ţările.

Viena, 19 ianuarie 1955.

Apelul către popoarele Europei

Popoarele Europei resping crearea wehrmachtului.

Popoarele iau atitudine împotriva refacerii — după numai zece ani de la terminarea războiului — a armatei care a semănat moartea şi distrugerea în Europa.

Popoarele sînt indignate de posibilitatea ca arma atomică să fie pusă la dispoziţia foştilor generali hitlerişti.

Popoarele nu se vor împăca niciodată cu această crimă.

Ratificarea tratatelor cu privire la crearea wehrmachtului nu este încă nici pe departe un fapt împlinit.

La Londra şi Paris, în parlamentele care au aprobat aceste hotărîri, din rîndurile deputaţilor chemaţi să se pronunţe, nu s-a găsit nici măcar jumătate care să dorească să voteze în favoarea acestor acorduri. Guvernele, ca şi parlamentele au fost nevoite să recunoască făţiş că popoarele lor manifestă o atitudine ostilă faţă de acordurile de la Paris. Aceste guverne însă, nu intenţionează să ţină seama de rezistenţa popoarelor europene şi îndeosebi de rezistenţa crescîndă a poporului german însuşi.

Hotărîrile adoptate de parlamente împotriva voinţei popoarelor, nu pot lega popoarele.

Guvernele care au semnat acordurile de la Londra şi Paris nu pot să mai ascundă urmările tragice ale creării noului wehrmacht. Remilitarizarea Germaniei occidentale ar atrage după sine constituirea unor forţe armate în Germania răsăriteană. Ea ar intensifica cursa înarmărilor, ar exclude pe mulţi ani posibilitatea unificării paşnice a Germaniei şi ar îngreuna orice organizare a securităţii colective în Europa.

Consiliul Mondial al Păcii cheamă bărbaţii şi femeile din toate ţările să depună toate eforturile, să-şi manifeste întreaga hotărîre şi întregul lor curaj pentru a zădărnici ratificarea şi aplicarea tratatelor de la Londra şi Paris.

Consiliul Mondial al Păcii cheamă bărbaţii şi femeile care au dus o luptă eroică împotriva reînarmării Germaniei, precum şi pe toţi cei care încep să-şi dea seama de primejdia care se apropie, să-şi unească şi să-şi sporească eforturile pentru a împiedica reînvierea militarismului german şi a asigura securitatea Europei cu participarea unei Germanii iubitoare de pace.

Cu ajutorul tuturor popoarelor, Europa nu va admite crearea unui nou wehrmacht.

Viena, 19 ianuarie 1955.

Apelul către popoarele lumii

In prezent, anumite guverne se pregătesc să dezlănţuie un război atomic. Ele vor să convingă popoarele de inevitabilitatea acestuia.

Folosirea armei atomice ar duce la un război nimicitor.

Declarăm că guvernul care va dezlănţui războiul atomic va pierde încrederea poporului său şi va fi condamnat de toate popoarele.

Ne ridicăm împotriva acelora care pregătesc războiul atomic.

Cerem distrugerea în toate ţările a stocurilor de arme atomice şi încetarea imediată a producţiei acestora.

Viena, 19 ianuarie 1955.

★ ★ ★

Participanţii la sesiunea lărgită a Biroului Consiliului Mondial al Păcii au adoptat acest Apel într-o atmosferă de uriaşă însufleţire. Ei şi-au exprimat solidaritatea cu acest document prin aplauze puternice. Apoi, toţi participanţii la şedinţă au semnat Apelul către popoarele lumii. Cu aceasta a început campania mondială pentru strîngerea de semnături pe acest document de cea mai mare importanţă.

Sortimente tot mai diferite

La începutul anului trecut a luat fiinţă la Atelierele C.F.R. „Ilie Pintilie"-Iaşi o secţie pentru producerea bunurilor de larg consum. Cinci tineri au trecut atunci să confecţioneze balamale pentru uşi şi ferestre.

Curînd însă, cînd comenzile de produse au crescut simţitor depăşind posibilităţile secţiei; aceasta a trebuit să fie reorganizată, iar numărul muncitorilor a sporit. Numărul sortimentelor fabricate a crescut mult, iar din luna septembrie s-a trecut la producerea în cantităţi mari a osiilor de căruţă, cutiilor de radio, cărucioarelor pentru copii, topoarelor etc. Astfel, pînă la sfîrşitul anului, secţia bunuri de larg consum, a cărei conducere a fost încredinţată utemistului Nicolae Chiosac, a livrat produse în valoare de peste 850.000 lei.

Alături de muncitorii vîrstnici, utemiştii Constantin Tudose, fierar; Stelian Stănilă, lăcătuş şi alţii, se străduiesc să pună la îndemîna cumpărătorilor cît mai multe produse de larg consum şi să îmbunătăţească necontenit calitatea acestora.

Pentru anul acesta s-a prevăzut mărirea numărului de sortimente, precum şi aprovizionarea cu materiale pentru obiectele care nu se pot lucra din deşeuri sau din materiale recuperate.

Corespondent
ST. BRATU

Au primit steagul de fruntaşi

CRAIOVA (de la corespondentul nostru). — Cu un an în urmă, în fabrica „Tăbăcăria-Bucovăţ" din regiunea Craiova a luat fiinţă o secţie producătoare de bunuri de larg consum. Pentru a produce cît mai multe bunuri de larg consum de bună calitate, mărfuri necesare oamenilor muncii, conducerea fabricii a sprijinit de la început această secţie. Aceasta a făcut posibil ca în anul 1954, în secţia bunuri de larg consum, să se confecţioneze din deşeuri peste 5067 perechi sandale, 1014 perechi de ghete pentru copii, 140 serviete şi altele.

Pentru rezultatele deosebite obţinute în producţie privind realizarea a cît mai multor produse de larg consum, Consiliul sindical regional Craiova a înmînat fabricii „Tăbăcăria-Bucovăţ", steagul de întreprindere fruntaşă pe regiune.

ÎN NUMELE VIEŢII ŞI FERICIRII OMULUI

★ ★

Oamenii muncii primesc cu entuziasm ajutorul tehnico-ştiinţific şi de producţie al Uniunii Sovietice pentru dezvoltarea cercetărilor în domeniul folosirii energiei atomice în scopuri paşnice.

★ ★

Importanţa deosebită pe care o prezintă pentru ţara noastră ajutorul tehnico-ştiinţific şi de producţie pentru dezvoltarea cercetărilor în domeniul energiei atomice, ajutor acordat de marea Uniune Sovietică, reiese din interesul şi bucuria cu care a primit poporul nostru propunerea Guvernului Sovietic.

In fotografia noastră: tov. Elena Ionaş, secretara organizaţiei de bază U.T.M. a Spitalului de Stat C.F.R. nr. 2 din Capitală citeşte tinerilor medici, farmacişti, felceri, comunicatul guvernului sovietic prin care se propune unor ţări, printre care şi Republica noastră Populară acordarea de ajutor tehnico-ştiinţific şi de producţie în vederea dezvoltării cercetărilor cu privire la folosirea energiei atomice în scopuri paşnice. Ca şi toţi ceilalţi slujitori ai sănătăţii poporului nostru şi ei şi-au manifestat profunda recunoştinţă poporului sovietic pentru preţiosul sprijin acordat prin această propunere dezvoltării cercetărilor în domeniul aplicaţiilor energiei atomice în medicină.

Mitingurile oamenilor muncii din Capitală

Muncitorii de la secţia sculărie a Complexului C.F.R. „Griviţa Roşie", s-au adunat ieri în timpul prînzului într-un miting ţinut în semn de recunoştinţă pentru noua iniţiativă generoasă a guvernului Uniunii Sovietice care a hotărît să acorde ajutor tehnico-ştiinţific şi de producţie unor state printre care şi Republica Populară Romînă, în domeniul dezvoltării cercetărilor cu privire la folosirea energiei atomice în scopuri paşnice. Cu deosebită atenţie au ascultat muncitorii de la secţia sculărie pe frezorul Luca Pal Grigore care le-a citit Comunicatul Consiliului de Miniştri al U.R.S.S. Prin aplauze nesfîrşite, toţi muncitorii secţiei şi-au exprimat recunoştinţa fierbinte faţă de Marea Ţară a Socialismului, al cărui nou ajutor frăţesc constituie o puternică expresie a prieteniei între cele două state.

Frezoarea Bălănescu Victoria a arătat în cuvîntul său recunoştinţa fierbinte ce o poartă guvernului sovietic pentru noua sa iniţiativă generoasă. Vorbitoarea a subliniat că în timp ce monopoliştii americani urmăresc să folosească energia atomică pentru a distruge viaţa oamenilor şi bunurile de preţ ale omenirii, Ţara Sovietică foloseşte această minunată cucerire a geniului omenesc în scopuri paşnice, creatoare.

Pentru patria noastră — a spus utemistul Radu Victor acest nou ajutor al guvernului sovietic, este de mare preţ. Noi tinerii, ca şi toţi oamenii muncii, sîntem cu adevărat entuziasmaţi de faptul că şi în ţara noastră se vor putea dezvolta cercetările în domeniul energiei atomice puse în slujba păcii. Acest ajutor — a arătat utemistul Radu Victor în continuare — este o nouă dovadă a colaborării frăţeşti dintre popoarele lagărului păcii, o nouă dovadă a forţei lor.

Mitingul muncitorilor de la secţia sculărie a Complexului C.F.R. „Griviţa Roşie" s-a transformat într-o caldă manifestaţie de dragoste şi recunoştinţă faţă de marea noastră prietenă, Uniunea Sovietică. În acelaşi timp muncitorii — tineri şi vîrstnici — şi-au ridicat cu hotărîre glasurile împotriva propovăduitorilor războiului atomic, a tuturor acelora care se gîndesc să folosească energia atomică în scopuri de distrugere a omenirii.

★

Ieri la uzinele electrice „Grozăveşti" din Capitală, muncitorii, tehnicienii şi funcţionarii au primit cu multă căldură în mijlocul lor pe tovarăşul profesor universitar Horia Hulubei, directorul Institutului de Fizică al Academiei R.P.R.

Tovarăşul Hulubei a arătat muncitorilor importanţa deosebită pe care o are energia nucleară atunci cînd este pusă în slujba vieţii şi prosperităţii societăţii.

În continuare tovarăşul Horia Hulubei a arătat că oamenii de ştiinţă sovietici au subjugat această energie cu care au pus în mişcare prima uzină electrică cu combustibil nuclear. Dar nu numai în industrie îşi găseşte aplicaţie energia atomică, ci şi în agricultură, medicină, biologie etc.

În încheiere, vorbind despre dorinţa imperialiştilor de a folosi energia atomică pentru răpirea vieţii oamenilor, conferenţiarul şi-a arătat indignarea faţă de aceste uneltiri nebuneşti cerînd interzicerea armei atomice.

Au luat apoi cuvîntul muncitori, tehnicieni şi ingineri ai uzinelor printre care electricianul Dinuţă Niculae, inginerul Ionescu Alexandru, cazangiul Şerban Ion şi alţii, care au discutat diferite probleme în legătură cu folosirea energiei atomice în scopuri paşnice. Totodată ei şi-au arătat recunoştinţa faţă de marele popor sovietic care a dovedit şi de această dată adevărata sa prietenie faţă de ţara noastră, deschizîndu-ne calea unei tot mai ample cercetări în domeniul folosirii paşnice a energiei atomice.

Astfel, oamenii muncii de la uzinele electrice „Grozăveşti" au arătat că înţeleg pe deplin, marele ajutor sovietic în înflorirea scumpei noastre patrii, în ridicarea nivelului de trai al oamenilor muncii.

★

Asemenea mitinguri au mai avut loc la Institutul Politehnic, la fabrica „Tricotajul Roşu", la uzinele „Vasile Roaită", „Mao Tze-dun" şi în alte numeroase întreprinderi şi instituţii din Capitală.

ÎN EXAMENE

In toate institutele de învăţămînt superior din ţară se desfăşoară acum sesiunea de examene cu prilejul căreia se văd roadele muncii depusă de studenţi în timpul primului semestru de învăţătură.

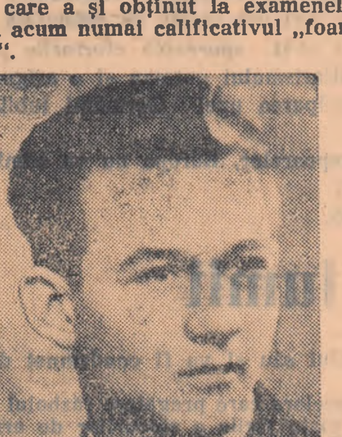
In toiul acestei sesiuni un grup de redactori ai ziarului nostru a făcut o deplasare în centrul universitar Iaşi. Cu ocazia acestei deplasări — asistînd la examene, discutînd cu profesori şi asistenţi, cu studenţi şi membri ai comitetelor organizaţiilor U.T.M. — ei au putut constata că mare parte din studenţi au obţinut, ca rezultat al muncii susţinute şi perseverente din timpul anului, numai calificative ridicate; totodată din desfăşurarea examenelor reiese că mai există unii studenţi care au obţinut rezultate nesatisfăcătoare.

Redăm mai jos cîteva aspecte de la examene:

Fruntaşi la examene

Tovarăşa Cornea Cornelia, secretara biroului organizaţiei U.T.M. a anului I de la I.S.E.P., depune străduinţă pentru a-şi însuşi profesiunea aleasă, fapt pentru care a şi obţinut la examenele de pînă acum numai calificativul „foarte bine".

Tovarăşul Toma Constantin, secretarul biroului organizaţiei U.T.M. a anului II din Facultatea de ştiinţe naturale a terminat primul an de facultate cu rezultate foarte bune. Nici anul acesta nu s-a lăsat însă mai prejos. La cele trei examene date pînă acum a obţinut calificativul „foarte bine".

Tovarăşa Mastacan Gabriela, utemistă, studentă în anul II al Facultăţii de electrotehnică din Institutul politehnic Iaşi, culege roadele muncii perseverente pe care a dus-o în timpul semestrului. La primul examen a obţinut calificativul „foarte bine".

Secretul fruntaşilor

Bran Veronica e o fată potrivită de statură, subţirică iar ochii negri îi strălucesc viu. Este studentă în anul III la agricultură.

Discuţia noastră n-a durat mult deoarece pe tovarăşa Veronica o aşteptau cursurile de topografie. În puţinul timp pe care-l avea la dispoziţie ea ne-a împărtăşit totuşi unele gînduri interesante despre examene.

— Dacă ar fi să sintetizez metodele mele de învăţătură aş spune că ele se reduc la: notiţe, curs, discuţii cu colegii. Lucrurile se complică însă atunci cînd vrem să analizăm fiecare din noţiunile respective. Am colegi, de pildă, care în învăţătură pun şi ei bază pe notiţe. Cu toate acestea, rezultatele lor la examene sînt minime. Pot da un exemplu chiar din actuala sesiune. Pentru examenul de legumicultură aveam pregătite notiţele de la curs, cuprinse în trei caiete. O colegă de-a mea, Grecu Coralia, pentru aceeaşi materie şi-a pregătit cinci caiete. Un moment am încercat un sentiment de invidie. Gîndeam că Grecu şi-a luat notiţe mai bune, mai complete decît mine. Pe urmă m-am liniştit spunîndu-mi: nu-i nimic, voi revedea şi cursul şi totul va fi bine. Aşa am şi procedat. Am recitit cu atenţie notiţele, planificîndu-mi timp pentru a putea revedea cursurile de specialitate. M-am prezentat apoi la examen. Am luat calificativul „foarte bine". M-am interesat de felul cum a luat examenul colega mea. Ea a primit „suficient". Din ce pricină? I-am răsfoit caietele de notiţe şi mi-am dat seama. Prelegerile ţinute de conferenţiar erau transcrise acolo aproape cuvînt cu cuvînt.

O asemenea notare mecanică în orele de curs nu-i dă posibilitate studentului să cuprindă înţelesul general al frazelor, al ideilor. Toată atenţia lui este îndreptată numai şi numai spre fraza însăşi, el fiind obsedat de ideea să nu piardă nici un cuvînt din prelegeri. El nu mai are timp să raţioneze, să gîndească asupra tezelor profesorului. Din această pricină, la sfîrşitul orelor de curs, studentul respectiv n-a reţinut mai nimic din cele predate. În cel mai bun caz el poate că a memorat o frază, două, lucru cu totul insuficient. Din această pricină, în sesiunea de examene, revizuind notiţele, studentul nu trăieşte procesul de reîmprospătare a faptelor, ci ia cunoştinţă de la început de o materie de care pînă atunci parcă nici n-a auzit. Ţinînd seama de faptul că perioada de pregătire a examenelor este în general scurtă, studentul care foloseşte această „metodă" nu poate asimila pe de-a-ntregul materia, ideile încep să se confunde între ele şi rezultatul e că... profesorul se declară nemulţumit de răspunsuri.

Printre studenţii noştri mai circulă teoria că cea mai bună notiţă este memoria. Ca atare, la cursuri ei sînt atenţi „în abstract", ca să spun aşa, la prelegeri. Cît de greşită este metoda asta am s-o dovedesc tot printr-un exemplu din sesiunea actuală. La examenul de agricultură am luat calificativul „bine". Cum de s-a întîmplat asta? Printre cele trei întrebări obligatorii, una se referea la o materie care mi s-a predat în anul II. Pregătind examenul, eu am insistat mai puţin asupra acestei materii, socotind că o cunosc suficient ca să pot răspunde satisfăcător. În practică s-a dovedit că memoria m-a făcut de rîs. După toate acestea cît de valabilă mai rămîne „teoria" după care memoria este cea mai bună notiţă?

★

Grigoraş Ştefan este student în anul I la horticultură. Neobişnuinţa vieţii universitare l-a făcut pe Grigoraş să comită încă de la începutul anului o greşeală, caracteristică de altfel elevilor ajunşi studenţi.

După primul curs de fizică, Grigoraş şi-a petrecut cîteva ore studiind cu asiduitate materia. „Poate că ora următoare mă ascultă" — şi-a zis el. Psihologie de elev.

Sigur pe el, Grigoraş a aşteptat ca ora următoare să fie ascultat. Nu s-a întîmplat aşa nici în ora aceea, nici în cele următoare. La fizică nu se făceau seminarii. „Astfel stau lucrurile? — a gîndit Grigoraş. Bine. Nu mai învăţ".

Între timp, studenţii au plecat în practică o lună de zile. La reîntoarcere s-a pus problema recuperării materiei care nu s-a putut preda în acest răstimp. Orele de fizică s-au înmulţit iar materia devenea tot mai grea, mai abundentă. Şi-a dat seama Grigoraş că în şcoală ca şi în facultate, materia trebuie însuşită sistematic, indiferent de formele diferite de examinare. Studentul nostru s-a apucat să studieze cursurile. Mai era timp, a învăţat mult, aşa că la examenul de fizică a primit calificativul „foarte bine".

★

Ideea aceasta, a pregătirii sistematice a examenelor din timp, a revenit şi în cele ce ne-a spus Anghel Gheorghe din anul III horticultură, şi în discuţiile purtate cu alţi studenţi. Este acesta un lucru greu de realizat? Rezultatele obţinute de Bran Veronica, Grigoraş Ştefan, Anghel Gheorghe şi atîtea sute de studenţi din institutele de învăţămînt superior din Iaşi dovedesc contrariul.

Prin facultăţile oraşului Iaşi

RUGAMINTEA DIN URMA

Studentul Vasile Cucu, din anul II al Facultăţii de electrotehnică, către Moş Gerilă.

Eu te rog, te rog fierbinte
Să-ţi aduci de mine aminte
Şi-n carnetu-mi de student
Să-mi treci măcar „suficient".

Pe scurt

** La examenul de economie politică desfăşurat cu studenţii anului IV de la Institutul de industrie uşoară s-au obţinut succese remarcabile. Dintr-un număr de aproape 60 studenţi 30 au primit calificativul „foarte bine", 7 „suficient", iar restul au primit calificativul „bine".*

** Din cei 8 membri ai grupei 7 din anul IV medicină generală de la Institutul de medicină, care s-au prezentat la examenul de economie politică, 7 au primit calificativul „foarte bine".*

** Grupa 312 din anul IV al Facultăţii electrotehnice a dat examen la maşini electrice. Rezultatele obţinute sînt nesatisfăcătoare. Din cei 6 studenţi 3 au obţinut calificativul „suficient", iar ceilalţi 3 „insuficient". Studenţii grupei au obţinut asemenea rezultate datorită muncii slabe, neplanificate pe care au dus-o în timpul anului. Dintre toţi cel mai slab a răspuns Iliescu Alexandru care nici anul trecut n-a promovat din prima dată examenul.*

Muşchetarii neobrăzării

O trăsătură comună de caracter îi uneşte pe studenţii Diamant Izu, Arhire Doina şi Enescu Madona: obrăznicia.

Dacă, fără să-i cunoşti dinainte, i-ai întîlni pe vreunul din ei pe stradă sau pe platoul de dans, n-ar fi exclus ca vreunul să te amuze pe moment cu o glumă de bun gust, sau să te emoţioneze printr-un gînd înalt despre rolul artei. Probabil că ai fi tentat să le atribui — fără umbră de ironie — calificativul de simpatici. Cîte greşeli nu se pot face datorită pripelii în aprecierea oamenilor!

Rămîne însă ca aceşti trei studenţi să fie urmăriţi în sala de examen, răspunzînd întrebărilor profesorilor

În muncă şi la învăţătură se vădeşte adevărata faţă a caracterului unui om.

Diamant Izu este student în anul I al Institutului de industrie uşoară. Pe studenţii din anul II, Diamant îi cunoaşte bine, deoarece anul trecut au fost colegi. Repetent odată, el şi-a propus, pare-se, ca anul acesta să-şi reediteze isprava.

Nu e de mirare deci faptul că la examenul de geometrie descriptivă a stat la tablă precum patrupedul la poarta nouă. A cerut reexaminarea şi i s-a aprobat cererea. În faţa lectorului Rusu Ioan. Diamant a precizat pe tablă conturul unei piese oarecare, căreia i-a calculat şi dimensiunile. Cerîndu-i-se însă explicaţii asupra calculelor făcute, studentul a întors spre lector o privire batjocoritoare:

— Asta-i piesa! Dacă-ţi place bine, dacă nu, nu. Explicaţii nu dau!

Replica aceasta nu s-a rostit la piaţă şi n-a fost spusă de vreun speculant care nu vrea să-şi trădeze secretul subţierii laptelui pe care-l vinde. Ea a fost rostită de un student trecut de vîrsta de 20 de ani şi a fost adresată unui tovarăş mai în vîrstă, superior în experienţă de viaţă, superior în pregătire. Pe bună dreptate, Diamant Izu a fost dat afară din examen

Enescu Madona este studentă în anul III la medicină generală. Nu intră în scopul acestui articol analiza felului cum a ajuns Enescu pînă în anul III. Altceva este important: examenul pe care studenta l-a dat de curînd la anatomie patologică Ca să poată fi înţeleasă atitudinea studentei faţă de examene, trebuie amintită comportarea ei la colocviul de Economie politică. Atunci, ea a adus în ajutorul memoriei fiţuica pregătită cu grijă, în lungi nopţi de studiu. La examenul de anatomie patologică, pentru a-şi justifica — la sfîrşitul probei, neştiinţa, Enescu a recurs la bine studiata metodă a omului persecutat. Fără pic de ruşine, de elementar bun simţ faţă de profesorul examinator, ea a început să-l acuze pe acesta de părtinire, de favoritism.

Studenta Arhire Doina, colegă de an şi de facultate cu Enescu Madona, a recurs la o altă încercare de „intimidare" a examinatorului. După ce a aflat rezultatul colocviului la anatomie patologică a mers acasă, unde o aştepta un soţ iubitor, ocupat în aceste zile cu pregătirea examenelor pentru anul IV de la Institutul politehnic. Discuţia dintre cei doi soţi n-o putem reda; în schimb, la îndemînă ne este dialogul purtat între soţul impertinent şi asistentul Onofrei Tiberiu.

— La dumneata s-a prezentat pentru colocviu studenta Arhire Doina?

— Da.

— Şi dumneata n-ai promovat-o?

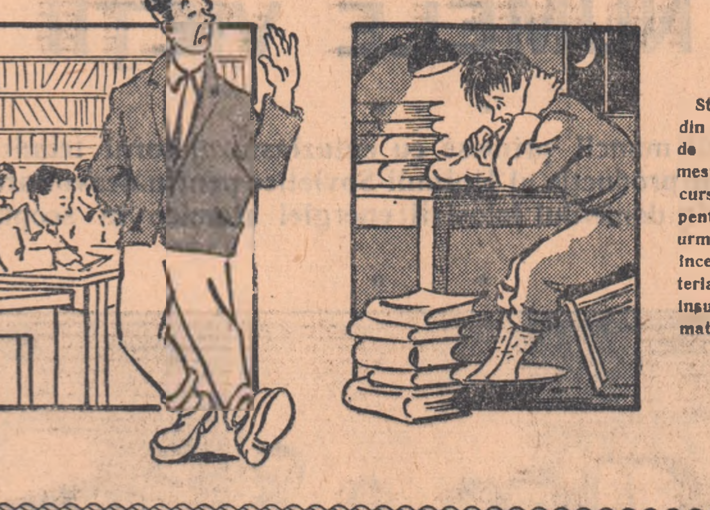
— N-a ştiut. Eu nu pot promova un student care ajuns în anul III nu-mi poate deosebi pe o lamă microbii diferitelor boli.

— N-ai dreptate. Eu am ascultat-o acasă şi a ştiut. După ce că voi nu sînteţi capabili să pregătiţi studenţii pentru examene, nici măcar nu-i promovaţi? Mă voi adresa presei centrale şi voi reclama felul cum vă purtaţi Să vedem dacă şi atunci veţi fi tot atît de liniştiţi.

★

Oprim relatarea noastră aici. Atitudinea de neobrăzare a celor trei studenţi amintiţi ca şi a altora ca ei faţă de tovarăşii lor mai în vîrstă, oameni cu prestigiu în învăţămîntul nostru superior, trebuie aspru sancţionată.

Este cazul ca şi organizaţiile U.T.M. de la Institutul de medicină, Institutul politehnic şi Institutul de industrie uşoară din Iaşi să-şi spună cuvîntul.

Studentul Creţu Eugen din anul I al Facultăţii de chimie, în timpul semestrului I a lipsit de la cursuri, nu s-a pregătit pentru seminarii, iar ca urmare, deşi la sfîrşit a încercat să înghită materia pe nerăsuflate, a luat insuficient la examenul de matematică.

Rezultate promiţătoare

Declaraţia prof. dr. DUMITRU RUSU directorul I.S.E.P. din Iaşi

Noi, cadrele didactice, sîntem conştiente că buna pregătire a viitorilor specialişti cere o muncă asiduă, voinţă şi perseverenţă în învingerea greutăţilor. De aceea am căutat să combatem concepţia care mai dăinuie în rîndul unora dintre studenţi, că trebuie să se pregătească doar în preajma examenelor şi numai pentru examene, să-i facem să înţeleagă că ei trebuie să înveţe în permanenţă, din prima zi cînd au păşit în facultate în noul an şi pînă în ultima zi de şcoală.

Se pare că în mare parte, noi am reuşit să creăm anul acesta în institut, o asemenea atmosferă de studiu. Departe de noi însă părerea că această problemă este rezolvată pe deplin în institutul nostru. De altfel, rezultatele arată măsura în care noi n-am reuşit să-i facem pe toţi studenţii să-şi înţeleagă îndatoririle lor.

Pregătirea pentru examene cere timp şi pricepere de a-l folosi pentru ca să poţi învăţa materia la zi şi să o repeţi şi pe cea din urmă.

Noi am ţinut seama de aceste lucruri şi cu ajutorul organizaţiei de partid am luat din timp măsuri de îndrumare a studiului studenţilor.

Astel, încă în 15 noiembrie 1954, Consiliul ştiinţific al Institutului a luat în discuţie problema felului în care studenţii să se pregătească pentru examene. S-au luat şi o serie de măsuri în acest sens

Colectivele de catedră au fost îndrumate să pună la îndemîna studenţilor cursuri dactilografiate, scheme de lecţii, manuale şi cursuri, să afişeze bibliografia de bază şi facultativă pe discipline, să expună la locuri vizibile programele analitice şi să sporească numărul orelor de consultaţii. De asemenea, s-a pus în mod serios problema întăririi controlului pregătirii studenţilor, prin verificarea conspectelor şi supravegherea felului în care respectă bugetul-timp etc.

Pentru respectarea întocmai a Hotărîrii C.C. al P.M.R cu privire la reglementarea activităţii obşteşti a studenţilor, am evitat şedinţele fără rost, pierderea de timp, încărcarea studenţilor cu sarcini obşteşti care să-i sustragă de la învăţătură

In perioada colocviilor şi pentru pregătirea examenelor, cadrele didactice au stat mai mult timp în mijlocul studenţilor, la cămine, în sălile de lectură, acordîndu-le tot sprijinul, lămurindu-le probleme neclare, ajutîndu-i să recapituleze materialul, punîndu-le la dispoziţie scheme, planşe etc.

Pot fi remarcaţi în acest sens tovarăşii lector Davideanu Nicolae, asistent Brukmaer Ghidu, asistent Petrescu Silvia şi alţii.

Organizaţia de U.T.M. şi comitetul sindical au dat un real sprijin conducerii institutului pentru a-i antrena pe studenţi să pregătească examenele. De pildă, organizaţia U.T.M. a mobilizat pe asistenţii utemişti pentru a sprijini activ munca studenţilor. Astfel, pe lîngă fiecare grupă de studenţi a fost repartizat cîte un asistent care să-i ajute. Acum organizaţia U.T.M. urmăreşte zilnic felul în care se desfăşoară sesiunea de examene

Cea mai mare parte a studenţilor a înţeles grija ce li se poartă şi au depus eforturi susţinute pentru ca rezultatele care le obţin să fie la înălţimea condiţiilor create. Incă din perioada colocviilor mulţi studenţi au dovedit o bună pregătire, promovîndu-le în proporţie de 97,4%.

In sesiunea de examene numeroşi studenţi manifestă seriozitate şi disciplină. Se respectă întocmai dispoziţiunile date cu privire la timpul de desfăşurare a examenelor, disciplina, zilele programate etc

Cred că cifrele îndeplinesc mai convingător rolul de a arăta cum s-a muncit şi care sînt roadele.

Analizînd rezultatele obţinute pînă acum, constatăm că, 70,7% din numărul total al studenţilor au obţinut rezultatele „bine" şi „foarte bine", că studenţii care au obţinut calificativul „suficient" reprezintă numai 23,5%, iar cei care au obţinut calificativul „insuficient" reprezintă 5,8%.

Dacă analizăm situaţia pe ani de studii observăm că cea mai mare parte a calificativelor „foarte bine" revine studenţilor din anul III (36,3%), dar, în acelaşi timp, în anul III avem cel mai mare procent de „insuficient" (12,2%).

Această situaţie se datoreşte faptului că în anul III, pe lîngă studenţii buni şi foarte buni, există un număr mare de studenţi care n-au dovedit la examinare că posedă cunoştinţe temeinice, la nivelul cerinţelor, studenţi care au lăsat să treacă semestrul şi au învăţat doar în preajma examenelor. Constatăm de asemenea că cele mai bune rezultate la examene le-au obţinut studenţii din anul I, care deşi sînt fără experienţă, au pus mult suflet pentru însuşirea cunoştinţelor în domeniul profesiunii ce şi-au ales-o.

Calificativele „insuficient" în proporţie de 5,8 la sută pe institut scot la iveală faptul că unii studenţi s-au pregătit nesatisfăcător pentru examene şi că se mai practică pe ici, pe colo, de către studenţi ca: Olaru V. din anul I, Pascu Ilie şi Voicu Dan din anul III şi alţii, metoda muncii în asalt în preajma examenelor

Este semnificativ faptul că cea mai mare parte din studenţii care au obţinut calificativul „suficient" şi „insuficient" au absenţe de la cursuri şi seminarii în timpul semestrului, au venit cu întîrziere la institut la începutul anului şi n-au dat dovadă de seriozitate în studiu şi la lucrările practice.

Apreciind în general atmosfera în care s-a desfăşurat pînă acum sesiunea de examene, constatăm totuşi o creştere serioasă a nivelului de pregătire al studenţilor faţă de anul trecut.

Conducerea Institutului, sprijinită de organizaţia de partid şi de organizaţiile de masă, cu ajutorul catedrelor va asigura îmbunătăţirea continuă a muncii de învăţămînt în institutul nostru.

Întovărăşiţii din Bărbuleşti

Printre ramurile văduvite de frunze ale salcîmilor vîntul aleargă nestingherit, un vînt rece de-ţi pătrunde pînă la oase.

Bărăgan... Cît cuprinzi zarea cu ochii, o nesfîrşită cîmpie. Doar ici, colo, cîte o mică plantaţie de salcîmi se încumetă să ţină piept vîntului dezlănţuit. Vara pe aici e o căldură înăbuşitoare, iar iarna, cînd crivăţul începe să spulbere zăpada îngrămădind-o în văi şi păduri, puţini sînt aceia care mai îndrăznesc să iasă din sat.

Pe drumul desfundat ce duce spre Bărbuleşti, satul romilor, un bătrîn ducînd în spate povara a patru kilograme de petrol, calcă grijuliu prin noroi. În urma lui, un ţînc de vreo opt ani nu se sfieşte să meargă prin noroiul ăl mai mare fără să ţină seamă că mai are puţin pînă să-i intre în ghete. Cu tot vîntul care-i biciuie faţa puţin învineţită de frig, băiatul învîrte în jurul lui o nuia pentru cîini.

Cu aceşti drumeţi am pornit-o mai departe spre sat, frămîntînd noroiul cleios.

După ce trecurăm de o tînără plantaţie de salcîmi, apăru un şir de case îngrămădite sus pe un dîmb. Cîţiva cîini începură să latre, dînd de veste. Era singurul zgomot ce se auzea în acest sat.

— Iată şi ţigănia noastră — zise bătrînul uitîndu-se pe sub sprîncenele-i stufoase.

Casele — destul de arătoase — erau văruite proaspăt, iar majoritatea din ele învelite cu ţiglă sau tablă. Un sat ca toate celelalte din Bărăgan, cu singura deosebire poate că numai vreo cîteva case erau împrejmuite.

— Uite acolo stă nea Stoica... Acolo la casa cu ţoclu vopsit roşu, şi băiatul întinse nuiaua spre o casă învelită cu ţiglă, împrejmuită cu un gard de scînduri.

Tovarăşul Stoica Dumitru, preşedintele întovărăşirii agricole din Bărbuleşti, e un om nu prea înalt, bine legat la trup, ager ca un tînăr de 20 de ani, cu toate că trecutul a lăsat urme albe prin părul lui negru, cîrlionţat.

Întovărăşirea agricolă „Flamura roşie" din Bărbuleşti are şi ea povestea ei. Ascultaţi-o:

...O noapte întreagă s-a frămîntat Stoica Dumitru. De cu zi un tovarăş de la raion îi dăduse un statut al întovărăşirilor agricole. După ce-l citi de vreo trei ori, ca să-l înţeleagă cît mai bine, căzu pe gînduri. „Nici la noi n-ar strica aşa ceva. O viaţă întreagă am muncit pămîntul acesta gras şi bun. Dar cu uneltele cu care-l muncim noi, nu dă roade nici pentru ale gurii şi trebuia să pleci din nou cu traista în băţ prin toate comunele din jur".

A doua zi, a fost de ajuns să înceapă discuţia în mijlocul drumului cu vreo cîţiva vecini, ca să se strîngă după cîteva minute jumătate din sat. Toate ar fi mers strună, dacă n-ar fi venit Călin Ion. Cînd a auzit despre ce e vorba s-a făcut foc, de parcă el ar fi fost cine ştie ce neam de boier.

— Nu mai vorbi Stoico de întovărăşire. Ce o să trăim mai bine? Asta s-o crezi tu. Unde ai văzut ţigani procopsiţi?... De pe urma traistei am trăit pînă acum, de pe urma ei o să trăim şi de aici înainte.

— Şi asta-i viaţă Căline? Viaţă de cîine. Pricepe odată că n-o să se amestece nimeni în întovărăşirea noastră şi nimeni n-o să te cheme cu toaca la masă. Vom munci pămîntul cu tractoarele S.M.T.-ului, vom scoate rod mai bogat.

— Ce... ce vrei să zici? bîigui Călin, apoi îşi încruntă sprincenele. Adică din amărăciunea ce-om scoate de pe pămîntul nostru s-o împărţim cu S.M.T.-ul? Nu fac eu prostii de-astea acum la bătrîneţe.

— Stai omule, nu te repezi aşa, că nu toţi au plug ca tine şi ca alţii, aşa că tot trebuie să plătească. Şi apoi tu asemuieşti arătura tractorului cu zgîrietura plugului tău. Are şi pămîntul ăsta legile lui după care se munceşte şi o să dea de două ori, de trei ori mai mult decît acum.

— Ba eu unul n-o să trăiesc din promisiuni şi nici nu dau vrabia din mînă pe cioara de pe gard. Dacă tu zici că are să fie bine, bine să dea domnul, pe mine însă nu mă urneşti din hotărîre atît de uşor. Să văd mai întîi şi pe urmă...

Călin nu-şi mai termină vorba, se întoarse pe călcîie şi plecă.

Rînd pe rînd s-au împrăştiat şi ceilalţi. Bietului Stoica îi venea să-şi frîngă gîtul de necaz, dar tot nu s-a dat bătut.

— O să vezi tu Căline ce nechibzuit eşti! — îi strigă Stoica din urmă.

În fiecare zi mergea din casă în casă şi le vorbea oamenilor de întovărăşire. Unii îl primeau bucuroşi — de ăştia era sigur că vor veni; alţii erau de părerea lui Călin, mai întîi să vadă ce fac ceilalţi şi apoi vor intra şi ei. Au mai venit şi cîţiva muncitori de la S.M.T. Urziceni şi alţii de la G.A.S. Bărbuleşti • care i-au ajutat pe ţărani să înţeleagă că întovărăşirea e o cale spre belşug. A fost deajuns să facă cereri vreo 40 de familii, ca în 1952 să ia fiinţă întovărăşirea agricolă căreia i-au dat numele „Flamura roşie".

Cînd s-au făcut însămînţările de toamnă în 1952, a fost cu adevărat o zi de pomină. Pentru prima oară, pe ogoarele unite ale întovărăşiţilor, tractoarele S.M.T.-ului trăgeau brazdă adîncă. Se strînsese acolo tot satul. Copiii, cu picioarele goale, fugeau în urma tractorului chiuind de bucurie. Cei mai bătrîni măsurau cu cîte un beţişor adîncimea arăturii.

— Să ştiţi, tovarăşe, îmi atrage atenţia preşedintele, e mare lucru să uneşti romii în întovărăşire. Ei erau obişnuiţi, atunci cînd îi strîngea cureaua, să pună traista în spate şi să plece pe tot Bărăganul. Azi sînt peste 100 de familii în întovărăşire. În anul trecut am reuşit să învingem seceta şi să obţinem de două şi trei ori mai multe produse decît ţăranii cu gospodării individuale, asta numai datorită uneltelor mecanizate şi folosirii metodelor agrotehnice înaintate. De pe fiecare hectar semănat cu grîu, am scos peste 1200 kg.; şi în vocea preşedintelui se citea o vădită mîndrie.

Gheorghe Rusem, Leanca Micu şi alţii care nu s-au întovărăşit cu noi au scos abia 600 kg. la hectar. S-au căit ei că n-au intrat în întovărăşire anul trecut, dar n-are nimic, vor intra anul acesta. S-au săturat de roadele pe care le culeg atunci cînd muncesc pămîntul de unul singur. La noi, fiecare hectar de pămînt a dat peste 2000 kg. de porumb, iar cel cultivat în cuiburi aşezate în pătrat a atins o cifră de care n-a auzit Bărbuleştii de cînd este el în Bărăgan: Peste 3000 kg.

Dar 25 de saci de floarea-soarelui daţi de fiecare pogon nu-i destul de bine?

Acum, în Bărbuleşti pregătirile pentru campania de primăvară sînt în toi. Oamenii cară gunoiul la cîmp şi pregătesc uneltele. Repară căruţele şi îngrijesc mai bine animalele de muncă. Trebuie spus că oamenii de pe aici sînt foarte buni meşteri. Apoi pregătirea şi tratarea seminţelor care vor fi băgate în pămînt, e prima grijă a fiecărui întovărăşit...

— Ar mai fi o vorbuliţă de zis, continuă preşedintele, dar... Ştiu eu... S-o mai amestecăm şi p-asta aici? E vorba de tovarăşii ăştia de la S.M.T. Urziceni care ne-au cam dezamăgit astă toamnă cînd cu însămînţatul grîului.

S-au dus şi au muncit, nu ştiu pe unde iar pe noi ne-au lăsat la urmă, cu toate că cerusem primii să ne are cu tractoarele. Noroc însă că nu am aşteptat după ei, ci am mers la G.A.S. Bărbuleşti. Nimic de zis, ne-au ajutat. Cele două K.D.-uri trimise de cei de la gospodăria de stat, n-au avut ce alege în cîteva zile de pămîntul nostru. Au făcut arătură bună, adîncă aşa cum scrie la carte. Las-că nici noi nu le-om rămîne datori.

★

Cînd am intrat în casa lui Spirache Moise, era o hărmălaie de-ţi lua auzul. Vreo şapte copii, dintre care numai doi mai răsăriţi, ţopăiau şi strigau fiecare ce-i trecea prin cap. A fost deajuns să se rotească odată Spirache printre ei, ca să se retragă fiecare în colţul lui şi să nu mai sufle un cuvînt.

—Uite! Am o droaie de copii, începu el să povestească, care-mi mănîncă urechile. Cele patru hectare ale mele, muncite ca vai de lume, cu două mîrţoage care mă lăsau baltă cînd mi-era lumea mai dragă, nu dădeau bucate nici ca să le astîmpăr foamea. Eram nevoit să plec în miezul iernii cu traista în spate să vînd grătare şi altele prin sate care se găsesc la zeci de kilometri de aici. Şi care era cîştigul? Aproape nimic. Oase rupte.

Poate ştiţi că satului nostru îi mai spune şi „cătunul din dealul Ursari". Acum nu mai umblă nimeni cu ursul. dar înainte pentru o coajă de pîine sau un ciur de mălai, umblau. Ce mai la deal la vale, anul trecut am scos bucate cît îmi trebuie. Dacă în anul acesta iau de la întovărăşire bucate ca anul trecut — şi cred că aşa va fi, atunci duc traista unde a dus bunicul ursul.

— Unde o duci bre? se amestecă un băieţel care pînă atunci ascultase atent.

— Taci copile din gură, că nu te-a poftit nimeni la taifas. Petecesc salteaua acolo unde dormi tu, că ai putrezit-o.

Copilul a lăsat capul în jos bosumflat; îl făcuse taică-său tocmai acum de ocară.

Şi-apoi ce mai vorbă, continuă Spirache, cu 3.000 kg de porumb la ha., cu 1.200 kg. de grîu, cu 25 de saci de floarea-soarelui la pogon, cred că n-o s-o duc deloc rău.

Cotele le-am dat, şi mi-a mai rămas să îmbrac puradeii ăştia şi să am de-ale gurii pînă la toamnă.

★

În aceste zile de iarnă, în satul romilor din Bărbuleşti e linişte. Doar pe înserat se aude zvon de veselie pe la vreo casă unde s-au strîns flăcăi, fete şi nevestele mai tinere la vreo clacă de curăţat porumb.

La asemenea clăci vine şi Nicu a lui Călin Tudose cu armonica şi atunci să te ţii. Cîntă Nicu Tudose de zici că ştie de cînd s-a născut. Au romii multe cîntece frumoase, unele sînt pline de jale, vorbind despre trecutul ţiganilor oropsiţi care nici vise omeneşti nu-şi îngăduiau. Altele sînt pline de veselia vieţii de astăzi.

De curînd, a mai fost în sat şi o nuntă. O nuntă mare cu mulţi invitaţi. S-a însurat un băiat — pe nume Mitică, cu Leana lui Moise. Ştiau toţi de dragostea lor, aşa că părinţii au trebuit să-i căpătuiască. Călin Ilie, naşul, nu-şi mai încăpea în piele că are fini frumoşi şi harnici. Ştie şi el să cînte din armonică. N-a vrut să facă decît vreo cîteva cîntece aşa. de ochii lumii, că de, naşul e om mare la nuntă. Zestrea le-a adus-o cu căruţa acasă. Le-au dat părinţii de toate, şi pămînt şi bucate, iar fata a avut destule ţoale. Mitică ar fi luat-o şi fără ţoale. Dar dacă maică-sa a vrut să-i dea, a trebuit să le ia. S-au mutat la băiat acasă, că le-a dat bătrînul o cameră.

Bine zicea Mitică despre pămînt: la întovărăşire cu el.

Băiat dezgheţat Mitică ăsta, o să fie fericit cu Leana că şi ea e femeie isteaţă.

GH. NEAGU

CRONICA FILMULUI

CHIPUL LUI ILIE BARBU PE ECRAN *)

In centrul filmului „Desfășurarea" — realizat după nuvela cu același nume a lui Marin Preda — se află figura minunată a unui simplu țăran sărac care străbate drumul înspre o viață demnă și îndestulată, pe care i l-a deschis avîntul țăranilor muncitori spre gospodăria colectivă. Intreaga sa viață Ilie Barbu a slugărit la chiaburi, a muncit din răsputeri dar nu s-a putut căpătui. Lipsurile și înjosirile de ieri pe care a trebuit să le învingă, încrederea într-o lume mai bună care astăzi a început să se făurească sub ochii lui, au făcut din Ilie Barbu un om dîrz, cutezător.

Filmul ne descrie ziua sărbătorească în care Ilie Barbu se va desfășura, participînd cu toată dragostea sa la construirea gospodăriei agricole colective. Primul pe lista celor înscriși, își dă însă seama odată mai mult că înjghebarea colectivei nu este pe placul dușmanilor din sat. Dar dușmanii nu sînt numai cei de teapa chiaburilor Iancu și Sandu Enache, de care te poți feri mai ușor pentru că îi cunoști. Ilie Barbu începe astăzi, mai mult ca oricînd, să vadă cu alți ochi evenimentele petrecute în ultima vreme în Udupu. Și astfel el descoperă sub masca membrului de partid Voicu Ghioceoaia, pe țăranul închiaburit, pe îmbogățitul de pe urma afacerilor pe care le face cu chiaburii, unul dintre cei care așteaptă constituirea colectivei, pentru a putea ocupa aici un post de conducere de unde să-și poată mări averea, subminînd dinăuntru dezvoltarea gospodăriei.

Ilie Barbu nu se poate împăca cu gîndul că astfel de oameni vor sta alături de el în colectivă.

Un moment deosebit al acestei stări de spirit care-l animă pe Ilie Barbu este redat în scena înscrierii în colectivă. In interpretarea actorului Colea Răutu, personajul Ilie Barbu capătă o forță morală de o înaltă semnificație. Lîngă masa la care se întocmesc listele de înscrieri se află primul tocmai el, Ilie Barbu. Stă drept în fața membrilor comisiei și parcă le zîmbește puțin copilăros, ca și cum le-ar spune: „Mă vedeți, fraților? Ei ce ziceți? Eu sînt Ilie Barbu". Atitudinea sa țanțoșă, felul grijuliu în care își șterge penița și semnează — redau sentimentul neexprimat în cuvinte că el își pune în această înscriere întreaga sa nădejde. În același moment el observă impertinența lui Voicu Ghioceoaia care se și crede socotitorul colectivei și care-l bruschează odată mai mult:

— Ce faci, bă, înțepeniși acolo? Mișcă-te, ai prins rădăcini acolo?

Foarte interesant se reliefează în acest moment al filmului (și în altele — de pildă întîlnirea din casa lui Ghioceoaia —) înțelegerea tot mai limpede de către eroul principal a faptului că în gospodăria colectivă nu va putea trăi cu adevărat liber atîta timp cît cei de teapa lui Ghioceoaia vor reuși să pună mîna pe frînele conducerii, încercînd din nou să facă din colectiviști, argații lor.

In conflictul acesta ascuțit, născut între oamenii cinstiți și dușmanii fie ei ascunși sau fățiși, se dezvoltă în film complexitatea caracterului lui Ilie Barbu. De la atitudinea oarecum pasivă a eroului la începutul filmului — cînd el nici nu-și pune problema cine va fi președinte sau socotitor —, la momentele în care el suspectează pe drept cuvînt atitudinea dubioasă a lui Ghioceoaia și-l descoperă ca un dușman strecurat în rîndurile partidului pentru a se îmbogăți și a face jocul chiaburilor — pînă la scenele din finalul filmului în care eroul își pune viața în pericol pentru a-i smulge pe oamenii cinstiți de sub influența chiaburilor, acestea sînt etapele organic legate în care se dezvoltă personalitatea lui Ilie Barbu.

Toate elementele scenariului au fost remarcabil fructificate de jocul expresiv, pătrunzător, al actorului Colea Răutu. El creează din chipul lui Ilie Barbu cel mai reușit portret al țăranului sărac din filmele noastre — cu adevărat un erou pozitiv al zilelor noastre, exemplu de urmat. Afară de episodul amintit mai sus, cînd Ilie Barbu vine să se înscrie în gospodăria colectivă, eroul se conturează cu claritate în scena de la Trăfulică, unde îi întîlnește pe frații Ciobanu alături de chiaburi, în scena cînd îl recunoaște pe Turlea, sau în cea a cumpărării bocancilor. In întreg filmul iese la iveală talentul actorului de a dezvălui printr-o permanentă emoție interioară fondul sufletesc al eroului întruchipat. El a înțeles că în afara dialogului vorbit, care nu întotdeauna exprimă gîndurile directe ale eroului, există o stare de spirit complicată, pe care actorul trebuie să știe să și-o creeze. De aceea, ne apare atît de întemeiată constatarea unuia dintre personajele filmului:

— „...Ilie se preface că crede, dar nu crede orice! Nu crede decît ce crede el că e bine!" Acest dublu aspect al sentimentelor eroului (pe de o parte aparenta nepăsare, pe de alta privirea cercetătoare, frămîntarea continuă, reacțiile spirituale ascunse) constituie o linie de interpretare pe care actorul Colea Răutu n-o părăsește nici un moment în film, ceea ce dă eroului o caracterizare complexă, cu adevărat artistică.

Cu toate acestea, figura lui Ilie Barbu rămîne lipsită de unele elemente convingătoare, care existau în nuvela după care a fost transpus filmul și care ar fi folosit la îmbogățirea caracterizării eroului central. Astfel, relațiile de familie din casa lui Ilie, dragostea eroului față de Gherghina și de copilul său, apar estompate în film, scenariul și regizorul nereușind să transpună în mod creator resorturile sensibile dezvăluite pe această linie în nuvelă. (De altfel aici a contribuit și jocul plat, inexpresiv, al actriței Grațiela Huțanu care în rolul Gherghinei nu a știut să valorifice puținele momente oferite în acest sens de scenariu). Lipsa principală aparține însă regiei care a construit scenele de familie din casa lui Ilie Barbu pe o linie exterioară, formală, — ca „să fie". Amănuntele surprinse în episodul mesei din casa lui Ilie Barbu nu au nici o semnificație ci distrag atenția de la ceea ce se petrece în sufletul lui Ilie Barbu.

Alături de Ilie Barbu, pe primul plan al acțiunii filmului, se dezvoltă un caracter deosebit de puternic: chipul secretarului de partid, Anghel. Prin reușita întruchipare a acestui pasionat activist de partid, actorul Ernest Maftei se impune ca un talentat interpret, dispunînd de bogate resurse creatoare. Actorul dovedește că acțiunea intensă a unui erou poate fi redată chiar prin monologuri lungi spuse de către actor, stînd o scenă întreagă aproape fix, și totuși nepărînd prin nimic artificial, teatral. Un asemenea exemplu este momentul în care Anghel, înfierbîntat, îi relatează lui Țurlea, al doilea secretar al comitetului raional de partid, care este situația politică din Udupu, cum înțelege el linia partidului și care sînt, după convingerea lui, dușmanii care încearcă să se strecoare în fruntea viitoarei gospodării agricole colective. În această scenă, ca și în celelalte, actorul Ernest Maftei redă cu vigoare temperamentul clocotitor, nedomolit, al eroului. Privirea sa permanent cercetătoare, nervoasă, neliniștită, simplitatea gestului, modestia comportării — fac din Anghel o figură autentică, de o mare forță expresivă care va rămîne mult timp în amintirea spectatorilor.

Din rîndurile cozilor de topor ale chiaburilor din sat, se desprinde personajul Prunoiu, președintele sfatului popular. Individ lipsit de scrupule, dornic de căpătuire ușoară, Prunoiu, înșelînd buna credință și vigilența oamenilor cinstiți, se înhăitează cu elementele dușmane din sat și încearcă să le strecoare în conducerea gospodăriei. În permanentă agitație pentru a da impresia de om care se sacrifică spre binele celor din jur, el ascunde în spatele acestei aparențe grija cu care-i scutește pe chiaburi de impozite și cote, încărcînd în schimb datoriile țăranilor săraci. Actorul Ștefan Ciubotărașu, în rolul președintelui Prunoiu, impresionează prin naturalețea sa care redă abilitatea de cameleon a personajului, demagogia și carierismul ce-l caracterizează.

În general trebuie remarcat că regizorul filmului, Paul Călinescu, a știut să imprime majorității interpreților, — actori și figuranți — o comportare neteatrală, nestingherită, liberată de gesturi convenționale supărătoare. Aceasta explică în mare măsură, faptul că în film găsești cu bucurie o imagine veridică a vieții satului, autentica atmosferă în care trăiește multitudinea chipurilor de țărani dintre care uneori îți vine greu să crezi că ai de-a face cu actori și nu cu țăranii înșiși. De altfel, trebuie spus că au fost aduse pe ecran în apariții episodice chipuri reale de țărani (birjarul sfatului care apare în ușa biroului de partid, țărăncile din fața sfatului popular care-l recunosc pe Turlea etc.)

Calitățile reale ale filmului „Desfășurarea" nu pot însă anula marile sale deficiențe.

Scenariul realizat după o nuvelă deosebit de valoroasă, se dovedește a nu fi transpus întotdeauna în mod creator ideile și problemele nuvelei lui Marin Preda. Au fost insuficient valorificate cinematografic, potrivit cerințelor specifice artei filmului, o seamă de laturi însemnate ale nuvelei. De aceea se și întîmplă ca, de pildă scena de la începutul filmului, cînd Ilie Barbu, țesălîndu-și calul, își exprimă cu glas tare gîndurile în legătură cu înscrierea în colectivă, să rămînă de neînțeles după cum deopotrivă perspectivele creării gospodăriei în finalul filmului ca și poziția primului secretar al comitetului raional de partid, nu sînt clarificate.

De asemenea, unele din personajele filmului sînt cenușii, sărăcite de complexitatea și veridicitatea cu care se conturau în paginile nuvelei. Iancu Enache apare din prima imagine a filmului cu stigmatul de chiabur, ceea ce, din păcate, reiese prea puțin din acțiunile sale. Relațiile dintre el și Ilie Barbu, pricina concretă pentru care Ilie Barbu îl urăște, nu se dezvăluie nemijlocit pe ecran și — evident — figura lui Iancu Enache rămîne schematică.

Frații Ciobanu apar și ei într-o tipizare exterioară abuziv de grotească, pierzîndu-și esența lor de mijlocași șovăielnici, dar profund cinstiți, care în cele din urmă cunosc adevărata față a chiaburilor. Aspectul lor de frați siamezi, intrările cot la cot în circiumă sau la sfat, nu sînt de loc de natură să redea faptul că au probabil idei și probleme de viață comune.

În întruchiparea lui Voicu Ghioceoaia, actorul Nucu Păunescu folosind mijloace de expresie în mare măsură exagerate și o mimică prea încordată accentuează în loc de a atenua — lipsurile scenariului care etichetează de la bun început personajul ca element chiaburesc, în loc de a sublinia trăsăturile caracteristice și evoluția specifică a acestui țăran închiaburit.

De asemenea, în îndrumarea actorului V. Tomazian care-l interpretează pe Stan — curierul sfatului popular — s-a scontat pe un efect comic de exterior; momentul din curtea sfatului popular în care el îi batjocorește pe frații Enache este neveridic, neconvingător și interpretat oarecum naturalist.

Imaginea filmată de operatorul șef Wilfried Ott și de Ion Stoica este inegală. În scenele de exterior, cadrul surprins de aparat este plastic, se simte din plin satul romînesc, ulițele și ogrăzile sale pitorești. Foarte interesante și expresive sînt prim-planurile celor adunați în casa lui Trafulică. Deseori însă, și mai ales în scenele de interior, (ca de exemplu încăperea biroului de partid) lumina este plată, plasată pe un decor inexpresiv.

Nenumăratele compoziții anterioare ale maestrului Ion Dumitrescu au contribuit la ridicarea calitativă a numeroase filme, deseori muzica îndeplinind un rol direct dramatic. De data aceasta, din păcate, în muzica creată pentru filmul „Desfășurarea" abundă accentele patetice exagerate, care încearcă neconvingător să dea un ritm filmului, acolo unde această calitate lipsește din montaj.

Filmul „Desfășurarea" are calități concrete, de necontestat. Autenticitatea satului romînesc, reprezentarea veridică a unor personaje ca Ilie Barbu și Anghel sau Prunoiu, fac din acest film una din realizările apreciate de către spectatori.

Ca expresie cinematografică însă, filmul „Desfășurarea" rămîne în unele privințe un exemplu de insuficientă îndrăzneală regizorală în găsirea de elemente noi, creatoare, de insuficientă fructificare a unei opere literare. Meritele arătate ale regizorului Paul Călinescu nu pot scuza scăderile serioase ale regiei filmului, filmările statice, planurile inexpresive, care se întîlnesc adesea în film. Regia poartă dealtminteri răspunderea intensității scăzute, a ritmului vădit trenant în unele episoade, ca și a lipsei de claritate în valorificarea unor elemente însemnate ale acțiunii și caracterelor.

Se impune odată în plus pentru cineaștii noștri cerința de a face să crească simțitor nivelul creator al scenariilor și regiei, pentru a da oamenilor muncii noi realizări de o cît mai înaltă ținută ideologică și artistică.

IULIAN MIHU

*) „Desfășurarea" — *Producție a studioului cinematografic București — Scenariul: Marin Preda și Paul Călinescu. Regia — Paul Călinescu.*

Cu dalta și ciocanul

„Bairam-ul" președintelui

La Stilpeni, raionul Muscel, există o cooperativă. Cooperativa are un restaurant, un magazin textil, o brutărie și mai are și un președinte pe nume bun Nicolae Oprescu. Nu-l cunoașteți? Eu l-am cunoscut! I-am cunoscut și faptele sale și l-am apreciat „mult". E un om „ingenios" și „bun organizator" mai ales cînd e în joc onoarea lui personală.

Cînd Nicolae Oprescu doarme noaptea mult și mai are și un vis năstrușnic dimineața, toți „colaboratorii" lui știu că după amiază e rost de un „bairam".

Sînteți curioși, desigur, să aflați cum organizează el un „bairam"! Ca să vă pot reda mai clar organizarea, mă voi folosi de întrebările: cu cine? cu ce? unde? cînd? și cum?

— Cu cine? „Bairamul" este organizat cu întregul colectiv de muncă, bine înțeles numai oameni „unul și unul".

— Cu ce? Cu vin de la cooperativă, pe care trebuie să-l consume cooperatorii și alți oameni ai muncii în restaurantul cooperativei, unde, cînd președintele organizează un „bairam" nu se mai vinde nici un strop măcar.

— Unde? Pe tăpșan în brutărie pentru că acolo e un loc ferit de ochii lumii.

— Cînd? De obicei, ca să nu piardă din orele de somn președintele organizează asemenea „bairamuri" începînd de la ora 14.

— Cum? (Adică cum se organizează). Mai întîi se transportă vinul: 40 litri. Numai bine cîte 40 de pahare pentru fiecare om. Pîine se scoate din cuptor cu o jumătate de oră înainte, ca să se răcească puțin. Fripturile vin de la sine pentru că vinul îți deschide pofta de mîncare. Muzica? Aici e cam slabă „organizarea". Numai un clarinet.

14 decembrie ora 13,30. O zi de „bairam" a lui Nicolae Oprescu. Pe tăpșan, în brutăria cooperativei, a început apelul.

— Gheorghe Rădulescu, contabil! Prezent. Ion Diaconescu, contabil! Aici, Pompiliu Diaconescu, referent principal! — Zent, — Nicolae Popescu, achizitor! — Și el, — Ion Postelnicu, gestionar la magazinul textile! Prezent! — Constantin Rindașu, gestionar la centrul de pîine! Aici, — Nicolae Ștefănescu, brutar și instrumentist — la ordin — Lazăr Damian, achizitor fruct-export — Prezent — Petre Grigorescu, delegatul Comraicoop-ului — absent. Cum? de data asta lipsește!

Ca să vezi ce încurcătură ne fac „oficialitățile", zise adînc îndurerat Nicolae Oprescu. Tocmai azi cînd plec în concediu pe două săptămîni să nu fie și dumnealui aici? Și ca să-și potolească mîhnirea dădu la rînd cinci pahare pe gît, după care porunci instrumentistului să arate ce poate. Peste cîteva clipe, în brutărie se revărsa duioasă melodia „De ce te duci cînd îmi ești drag?"..

Ar fi bine, credem noi, ca în curînd conducerea Comraicoop-ului Muscel să-i cînte lui Nicolae Oprescu: „Duce-te-ai și te-ai tot duce!".

Corespondent
SEVER GANCI

50 de ani de la prima revoluție rusă din 1905

Oamenii muncii din țara noastră sărbătoresc împlinirea a 50 de ani de la prima revoluție rusă din 1905, eveniment de uriașă însemnătate în istoria revoluționară a Rusiei, care a avut o puternică influență asupra avîntului mișcării revoluționare din țara noastră

În întreprinderi, instituții și la cabinetele de partid au loc convorbiri consacrate acestei aniversări.

La uzinele „Klement Gottwald" a avut loc conferința „50 de ani de la prima revoluție rusă „Avîntul mișcării muncitorești din țara noastră" ținută de profesorul universitar Paul Luchian, în fața unui mare număr de propagandiști, agitatori, cursanți din învățămîntul politic și muncitori fruntași.

O conferință cu aceeași temă, la care au luat parte numeroși propagandiști și cursanți ai cercurilor superioare de marxism-leninism a avut loc și la Cabinetul de partid al raionului „Tudor Vladimirescu".

Astăzi, vor avea loc conferințe consacrate aniversării acestui eveniment la Cabinetul de partid al Comitetului orășenesc București al P.M.R. și la Cabinetul de partid al raionului „Gh. Gheorghiu-Dej".

La cabinetul de partid

Cabinetul de partid al Comitetului raional P.M.R. „V. I. Lenin". Orele 18,30. În această seară, sala de conferințe cunoaște o mare însuflețire. Printre cei veniți să asculte conferința închinată împlinirii a 50 de ani de la începerea primei revoluții ruse se găsesc propagandiști și cursanți ai învățămîntului de partid din raion. În sala de conferințe a cabinetului, printre auditori se află și tovarășii Toma Dumitru, de la uzinele „Mao Țze-dun", Ion Gascu, de la întreprinderea „Tehnica nouă", Behar Heschia, de la „Tricotajul roșu", Gheorghe Niculae, de la Palatul pionierilor etc.

Este deosebit de însemnat evenimentul despre care tratează conferința. De aceea, cuvintele conferențiarului, tov. Andrei Gartner, din activul cabinetului de partid al comitetului orășenesc P.M.R. sînt ascultate cu multă atenție.

Evenimentele care au avut loc la Petersburg în ziua de 9 (22) ianuarie 1905 au constituit începutul furtunii revoluționare din Rusia.

La 9 ianuarie 1905, dis-de-dimineață, 140.000 de oameni au pornit spre Palatul de iarnă, unde se afla atunci țarul. Manifestau pentru pîine, pentru libertate. Țarul a ordonat să se tragă în muncitorii care manifestau neînarmați. Au fost uciși în mod bestial peste 1.000 de muncitori, iar peste 2.000 au fost răniți. Pe străzile Petersburgului a curs în valuri sînge muncitoresc. De atunci ziua de 9 ianuarie 1905, a fost denumită „Duminica sîngeroasă".

În cei trei ani de revoluție care au urmat s-a dovedit că numai clasa muncitoare este în stare să înlăture burghezia liberală, să sustragă țărănimea de sub influența ei, să zdrobească pe moșieri, să ducă revoluția pînă la capăt și să deschidă calea ce duce spre socialism.

Conferențiarul a vorbit apoi despre influența primei revoluții ruse asupra mișcării muncitorești din țara noastră. El a amintit despre cercul „România muncitoare" care a convocat o întîlnire în sala Eforia, la care au luat parte mulți muncitori, despre apariția gazetei „Jos despotismul", despre primirea entuziastă făcută de către locuitorii Constanței marinarilor de pe „Potemchin", despre greva de la societatea „Steaua romînă" din Cîmpina etc.

Conferința a fost ascultată cu viu interes.

Expoziție

Cu prilejul aniversării a 50 de ani de la prima revoluție rusă din 1905—1907 și a 50 de ani de la înființarea primelor sindicate muncitorești din Romînia, Muzeul de Istorie a Partidului, în colaborare cu Consiliul Central al Sindicatelor, organizează o expoziție în cadrul căreia vor fi expuse o serie de documente și alte materiale care oglindesc influența primei revoluții ruse asupra mișcării muncitorești din țara noastră.

În cadrul expoziției, va fi prezentat pentru prima oară articolul: „Pentru revoluția rusă" publicat în ziarul „Romînia Muncitoare" din ianuarie 1906 care exprimă solidaritatea mișcării muncitorești din Romînia cu revoluția rusă din 1905 și subliniază că revoluția rusă trebuie să găsească în proletariatul de pretutindeni un sprijin moral și chiar material.

Un alt document care va fi expus este articolul intitulat: „Patru ani de activitate socialistă" semnat de I. C. Frimu în „Romînia Muncitoare" din ianuarie 1909 în care autorul arată că mișcarea muncitorească din țara noastră s-a dezvoltat sub influența revoluției ruse.

Aceste documente, precum și altele descoperite în ultimul timp, completează materialele existente care ilustrează influența revoluției ruse asupra mișcării muncitorești din Romînia.

Expoziția se va deschide în Capitală, în str. Biserica Amzei nr. 5—7.

(Agerpres)

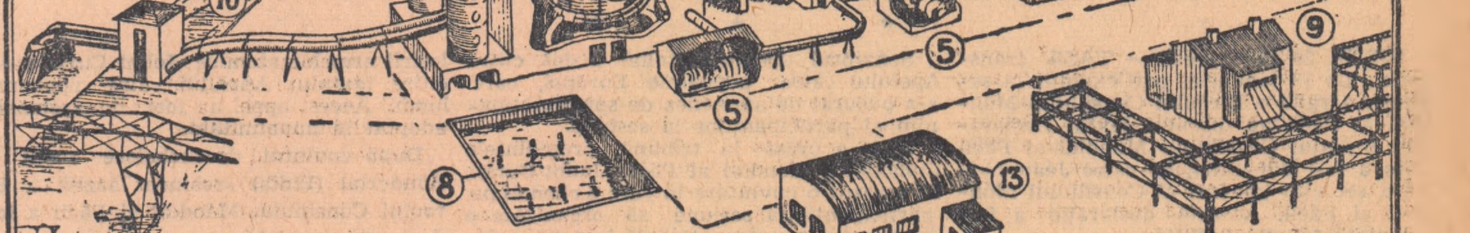
Lucrările Comisiei Mixte romîno-iugoslave

În ziua de 20 ianuarie a.c. au început la Timișoara lucrările Comisiei Mixte romîno-iugoslave prevăzută de Convenția relativă la protecția, conservarea și reconstruirea bornelor de frontieră și a altor semne servind la indicarea liniei frontierei, între Republica Populară Romînă și Republica Federativă Populară Iugoslavia.

Delegația romînă este condusă de Colonel Constantin Nicolaescu, iar delegația iugoslavă de Colonel Karlo Șuman.

(Agerpres)

Schema unei centrale electrice funcționind cu combustibil nuclear (după revista sovietică „Tehnica Molodioji").

1) reactor nuclear, 2) schimbător de căldură, 3) cazan cu aburi, 4) conducta principală de vapori, 5) pompa condensorului, 6) turbo generator, 7) turnuri de răcire, 8) bazin pentru apa de răcire, 9) sub-stație de transformare, 10) stația de pompaj, 11) ateliere, 12) magazii, 13) clădire administrativă.

COLȚUL ȘTIINȚEI ȘI TEHNICII

Centrale electrice pe bază de energie nucleară

E. Friedländer
Cercetător la Institutul de Fizică al Academiei R.P.R.

Secole de-a rîndul problema surselor de energie a stat în centrul preocupărilor omenești. Rînd pe rînd omul a ajuns să stăpînească puterea apei, a vîntului, a focului și a electricității. Azi, curentul electric reprezintă calea cea mai practică pentru a face să parvină energia debitată într-un centru generator pînă la uzine, la sistemele de iluminare ale orașelor și la casele de locuit. Centralele electrice sînt în prezent elemente de primă importanță în economia tuturor țărilor.

Centralele electrice sînt de două feluri: hidrocentrale (puse în funcțiune prin puterea apei) și termocentrale (în care se folosește — sub o formă sau alta — forța aburilor). Hidrocentralele sînt preferate acolo unde există un număr suficient de cursuri de apă cu un debit destul de bogat și regulat. Termocentralele au avantajul că pot fi folosite ori unde și în deosebi în vecinătatea imediată a centrelor consumatoare, evitînd astfel construirea și întreținerea costisitoare a unor linii de transport de energie electrică. În schimb ele consumă un combustibil prețios care poate fi folosit mult mai rațional în diferite industrii, implicînd uneori transportul acestui combustibil de la distanțe destul de mari, lucrînd totodată cu un randament mult mai mic decît hidrocentralele.

Dezvoltarea uimitor de rapidă pe care a cunoscut-o în prima jumătate a veacului nostru știința despre structura materiei și în deosebi fizica nucleară, a schimbat în mod hotărîtor situația în favoarea termocentralelor, punîndu-le la dispoziție un combustibil nou cu proprietăți nebănuite — combustibilul „nuclear" sau „fisionabil".

După cum se știe azi, toate substanțele din natură sînt formate prin reunirea unui număr relativ mic de corpuri simple sau *elemente*. Cea mai mică părticică a unui element care mai manifestă aceleași proprietăți chimice cu elementul luat în ansamblu poartă numele de atom. Cel mai simplu dintre atomi, cel de hidrogen, este atît de mic încît 100 de milioane de atomi așezați unul lîngă altul abia constituie un șir de un centimetru lungime. Un gram de hidrogen conține peste 500 de miliarde de miliarde de atomi.

Atomii sînt sisteme complicate, asemănătoare oarecum cu sistemul solar. În centrul atomului este situat un sîmbure greu numit *nucleu*. Deși este de peste 10.000 de ori mai mic în întindere decît atomul, nucleul conține concentrată în el toată masa atomului. La distanțe relativ mari de nucleu se mișcă pe drumuri foarte complicate un număr de particule ușoare numite *electroni*. Nucleul este încărcat cu electricitate pozitivă, iar electronii cu electricitate negativă, sarcina lor electrică fiind — într-un atom normal — exact egală cu sarcina nucleului, astfel încît atomul se prezintă în ansamblu neutru din punct de vedere electric. Unor atomi li se pot ușor smulge sau adăuga electroni, dar aceasta nu modifică proprietățile nucleului atomic de a cărui sarcină electrică depinde „identitatea" chimică a unui atom, adică apartenența sa la un anumit element.

Substanța nucleară are o densitate uriașă. Dacă un volum de un milimetru cub ar fi umplut numai cu nuclee atomice îngrămădite unul lîngă altul, greutatea lui ar fi egală cu aceea a cîtorva trenuri de marfă încărcate. Nucleele atomice sînt constituite din două feluri de particule și anume protonii și neutronii. Deși asemănători în multe privințe, protonii și neutronii se deosebesc prin sarcina lor electrică: protonii poartă sarcini electrice pozitive iar neutronii — sînt neutri din punct de vedere electric. Numărul de protoni dintr-un nucleu determină sarcina electrică și deci „identitatea chimică" a nucleului.

Dacă la un element dat numărul de protoni din nucleu e totdeauna același, în schimb numărul neutronilor poate varia la același element (între anumite limite). Astfel în afară de hidrogenul obișnuit, există specii de hidrogen ale căror nuclee conțin în afară de proton și unul sau doi neutroni. Asemenea nuclee cu același număr de protoni dar numere diferite de neutroni se numesc nuclee izotope sau mai pe scurt *izotopi*.

În nucleu, neutronii și protonii sînt strîns legați prin forțe extrem de puternice numite forțe nucleare. Astfel zace înlănțuită în nucleele atomice o energie uriașă care poate fi pusă în libertate numai dacă se provoacă modificări considerabile în structura nucleului. Asemenea modificări se produc de la sine în unele nuclee, numite *radioactive*, din care sînt azvîrlite cu viteze uriașe fie grupe de doi protoni și doi neutroni, numite particule alfa, fie electroni negativi sau pozitivi (particule beta) care provin din transformarea în nucleul radioactiv a unui neutron în proton — sau invers. Radioactivitatea a fost observată la nucleele diferitelor elemente din natură, dar ea poate fi provocată în mod artificial, practic la nucleele tuturor elementelor, dacă acestea sînt bombardate cu „proiectile" potrivite. Asemenea proiectile sînt fie particule încărcate (protoni sau particule alfa) puse în mișcare cu ajutorul unor mașini uriașe numite acceleratori (cum sînt ciclotronul, sincrotronul și altele), fie neutroni smulși din nuclee atomice și folosiți pentru a bombarda alte nuclee.

Deosebit de importante sînt pentru noi fenomenele care au loc dacă se bombardează cu neutroni nu prea repezi nucleele anumitor izotopi ale unor elemente grele ca uraniul, thoriul sau plutoniul. Astfel dacă un nucleu de *uraniu 235* — constituit din 92 protoni și 143 neutroni — absoarbe un neutron lent el se rupe — sau, cum se spune, „fisionează" — în două fragmente aproximativ egale ca greutate. Aceste fragmente — care sînt la rîndul lor nuclee atomice cu mult mai ușoare decît cele de uraniu — cu viteza uriașă (de ordinul a 100.000 km. pe secundă) în direcții opuse. Căldura care se degajă cînd aceste fragmente sînt frînate în substanța care înconjoară nucleul fisionat, este enormă în comparație cu energia degajată într-un proces chimic obișnuit — de exemplu arderea. Astfel arderea unui kilogram de cărbune ne dă circa 7500 de calorii pe cînd fisiunea tuturor nucleelor dintr-un kilogram de uraniu 235 ne dă peste 20 de miliarde de calorii.

Nu mai puțin important decît marea energie a fragmentelor de fisiune este faptul că în fiecare fisiune provocată de un neutron sînt emiși 1—3 *neutroni suplimentari* sau cum li se mai spune „liberi" care — în anumite condiții — pot servi pentru a provoca fisiunea altor nuclee de uraniu 235. Astfel, neutronul inițial nu numai că „nu se pierde" dar oarecum „se multiplică". Astfel ia naștere ceea ce se numește o *reacție de fisiune nucleară în lanț* care se propagă cu viteză mereu crescîndă din atom în atom prin toată masa de uraniu.

Vedem deci că izotopul U 235 și alți cîțiva izotopi asemănători reprezintă un combustibil de tip cu totul nou cu o putere calorică uriașă, incomparabil mai mare decît a tuturor combustibililor cunoscuți mai înainte.

Sub forma ei simplă pe care am descris-o mai sus, reacția de fisiune în lanț nu poate însă fi folosită în termocentrale, căci într-un bloc de uraniu 235 pur reacția de fisiune duce instantaneu la o explozie îngrozitoare dacă dimensiunile blocului de U 235 depășesc anumite limite numite *critice*. Pentru scopuri industriale reacția în lanț este silită, determinată să se desfășoare treptat în instalații speciale numite *reactori nucleari* (sau „pile atomice").

Reactorul nuclear constă în esență din trei părți: un număr de *bare de uraniu natural* (amestec de izotop „activ" U 235 și „inactiv" U 238) implîntate într-o substanță „încetinitoare" de neutroni numită *moderator*, (grafit sau apă grea) și *sistemul de comandă* (bare de cadmiu sau oțel cu bor). Reacția în lanț este inițiată prin „injectarea" cîtorva neutroni care provoacă fisiunea unor nuclee de U 235. **Neutronii secundari care rezultă din aceste fisiuni** se împrăștie prin reactor. Acolo, unii dintre ei care au fost încetiniți prin ciocniri repetate cu nucleele moderatorului provoacă noi fisiuni ale unor nuclee de U 235 și întrețin astfel reacția în lanț. Alți neutroni care întîlnesc nuclee de U 238 înainte de a fi fost încetiniți sînt captați de aceste nuclee și ies din circuitul reacției de fisiune. Însfîrșit alții reușesc să scape în afara reactorului. Dacă dimensiunile reactorului și cantitatea de U 235 sînt suficiente, atunci numărul neutronilor „noi" (secundari) întrece numărul neutronilor „pierduți" și reacția în lanț crește necontenit în intensitate. Barele de cadmiu sau de oțel cu bor, (substanțe care absorb puternic neutronii) servesc la frînarea acestei creșteri nemăsurate a reacției care ar duce la o explozie și limitează debitul de căldură la valoarea necesară exploatării industriale normale. Reactorul nuclear este deci analogul focarului obișnuit al termocentralelor, cu deosebirea că în loc de cărbune sau țiței se „arde" uraniul 235 sau alți izotopi fisionabili.

Din punct de vedere tehnic reactorul nuclear se deosebește însă mult de un focar obișnuit. Datorită acțiunii extrem de vătămătoare a neutronilor și a intensei radiații radioactive emise de fragmentele de fisiune, reactorul este înconjurat cu pereți de beton groși de mai mulți metri, iar întreaga sa funcționare este reglată de la distanță prin mecanisme automate. Apa care trebuie transformată în vapori nu vine în contact direct cu reactorul căci ar deveni radioactivă și deci periculoasă pentru personalul centralei. Căldura este „scoasă" din reactor de către un fluid puțin sensibil la acțiunea neutronilor (ca gazul heliu) sau de un metal topit (sodiu sau bismut) care circulă între reactor și cazanul de aburi și „duce" la căldare căldura debitată prin **fisiunea nucleelor de uraniu în reactor.**

Folosirea reactorilor nucleari în locul focarelor cu cărbune sau țiței prezintă avantaje evidente. Un reactor cu o putere de 5000 de kilowați consumă pe zi circa 5 grame de izotop U 235 pur.

Pe lîngă aceste avantaje directe, reactorul nuclear este însă și o sursă de belșug prin produsele „secundare" ale funcționării lui. Astfel neutronii „pierduți" pentru reacția în lanț prin captura de către nucleele izotopului U 238, transformă aceste nuclee (pe o cale destul de complicată) în nucleele izotopului Pu 239 al plutoniului, care sînt la rîndul lor fisionabile. Astfel reactorul nuclear poate furniza periodic cantități însemnate de material fisionabil. Pe de altă parte orice substanță introdusă în „gazul neutronic" care umple reactorul devine radioactivă. Acești izotopi radioactivi au întrebuințări vaste în medicină, agronomie, tehnică și în variate domenii ale cercetării științifice.

Pentru țara noastră problema folosirii pe scară industrială a energiei nucleare a devenit de curînd o problemă de importanță imediată. După cum se știe, Uniunea Sovietică — ai cărei savanți și tehnicieni au realizat în ultimii ani progrese însemnate în folosirea pașnică a energiei atomice punînd în funcțiune prima centrală electrică pe bază de energie nucleară de 5000 kilowați — a oferit unei serii de țări de democrație populară — printre care și țării noastre — ajutor economic tehnic și științific pentru dezvoltarea cercetărilor de fizică nucleară, valorificarea resurselor de material fisionabil și realizarea de reactori nucleari pentru nevoile economiei naționale. Se deschid astfel în fața oamenilor de știință și tehnicienilor noștri perspective nebănuite pentru o muncă pașnică creatoare, închinată ridicării nivelului de trai material și cultural al oamenilor muncii din țara noastră.

Incheierea lucrărilor sesiunii lărgite a Biroului Consiliului Mondial al Păcii

Şedinţa din 19 ianuarie

VIENA 20 (Agerpres). — TASS transmite: La începutul şedinţei din 19 ianuarie a sesiunii lărgite a Biroului Consiliului Mondial al Păcii, s-a dat cuvîntul eminentului participant la mişcarea pentru pace din Algeria, *Bouchama*. El a spus că acordurile de la Paris, atragerea Germaniei occidentale în rîndurile Uniunii Atlanticului de nord cu hotărîrea de a folosi armele atomice, agravează într-o măsură uriaşă primejdia unui nou război.

Asociaţia internaţională a juriştilor democraţi, a spus în cuvîntarea sa *Neumann*, delegatul acestei organizaţii, cere interzicerea categorică a armelor atomice şi cu hidrogen şi consideră că acei care vor îndrăzni să le folosească în dauna întregii omeniri vor trebui declaraţi criminali de război.

Neumann a insistat în mod special asupra necesităţii de a se organiza lupta maselor largi populare pentru îndeplinirea acordurilor internaţionale care interzic folosirea armelor chimice şi bacteriologice.

Poporul ţării mele, a spus reprezentantul mişcării partizanilor păcii din Polonia, *Infeld*, este solidar cu lupta eroică a poporului Franţei împotriva acordurilor de la Paris care dau arme militarismului german — duşmanul de moarte al popoarelor europene. Pentru Polonia ca şi pentru Franţa şi celelalte ţări din Europa, lupta împotriva remilitarizării Germaniei occidentale este o chestiune de importanţă vitală. Remilitarizarea republicii de la Bonn va contribui într-o măsură uriaşă la creşterea influenţei forţelor revanşarde şi va face cu neputinţă tratative cu privire la unificarea Germaniei.

Apoi a luat cuvîntul *Paul Delanoue*, secretar general al Federaţiei internaţionale a sindicatelor lucrătorilor din învăţămînt. El a vorbit despre lupta lucrătorilor din învăţămînt din diferite ţări împotriva pregătirilor în vederea unui nou război, pentru educarea tinerei generaţii în spirit democratic.

Asistenţa a ascultat cu mare atenţie cuvîntarea profesorului *Kaoru Iasui* (Japonia), care a anunţat că congresul pentru interzicerea armelor atomice şi cu hidrogen, care a avut loc în 16 ianuarie la Tokio, a adoptat rezoluţia de a convoca pentru 6 august la Hiroşima un congres internaţional de protest împotriva armelor atomice şi cu hidrogen. Într-o altă rezoluţie, congresul cere interzicerea folosirii armelor atomice şi cu hidrogen.

Kaoru a relevat caracterul naţional al campaniei care se desfăşoară în Japonia pentru interzicerea acestor arme.

Eugénie Cotton, preşedinta Federaţiei Democrate Internaţionale a Femeilor, a vorbit despre rolul uriaş care revine femeilor din toate ţările în lupta împotriva remilitarizării Germaniei occidentale şi folosirii armelor atomice. Ea a vorbit pe larg despre participarea femeilor franceze la campania împotriva ratificării acordurilor de la Paris. Eugénie Cotton a anunţat că în vara acestui an va fi organizat un congres mondial al mamelor pentru apărarea copiilor, împotriva războiului, pentru dezarmare şi pentru prietenie între popoare. Acest congres va constitui o importantă contribuţie la lupta pe care o duc astăzi partizanii păcii din toate ţările.

Apoi a urcat la tribună *Go Mo-jo* (Republica Populară Chineză). El a caracterizat hotărîrea Consiliului blocului nord-atlantic cu privire la pregătirea făţişă a războiului atomic drept „o serioasă provocare împotriva umanităţii". Poporul chinez şi popoarele Asiei, a spus el, se pronunţă împotriva folosirii armei atomice, precum şi împotriva efectuării oricăror experienţe cu această armă.

Nazim Hikmet (Turcia) a arătat că problema folosirii armelor atomice de către popoare care fac parte din blocul nord atlantic atinge în mod direct interesele Turciei şi ale ţărilor din Orientul Apropiat şi Mijlociu. Turcia este transformată tot mai mult de către americani într-un cap de pod pentru pregătirea războiului atomic.

Reprezentantul Argentinei, *Granicelli*, a declarat că partizanii păcii din ţara sa depun toate eforturile pentru a desfăşura o campanie în scopul interzicerii armelor atomice. La această luptă participă cele mai diferite pături ale populaţiei — muncitori, ţărani, intelectuali.

Apoi a luat cuvîntul *Fadeev (U.R.S.S.)*. În aceeaşi zi, la sesiunea lărgită a Biroului Consiliului Mondial al Păcii au mai luat cuvîntul *Surozo* (Indonezia), *D'Arboussier* (Africa Neagră), *Teitelboim* (Chili) şi *Bertolini*, (Federaţia Internaţională a luptătorilor din rezistenţă, a victimelor şi deţinuţilor fascismului).

CUVINTAREA LUI A. FADEEV

VIENA 20 (Agerpres). — TASS transmite: Luînd cuvîntul la 19 ianuarie la sesiunea lărgită a Biroului Consiliului Mondial al Păcii, A. Fadeev (U.R.S.S.), a subliniat că hotărîrea consiliului uniunii nord-atlantice cu privire la folosirea armei atomice dovedeşte că puterile occidentale au luat calea pregătirii războiului atomic.

Vorbind despre caracterul paşnic al politicii externe sovietice, Fadeev a subliniat totodată că această dragoste de pace a Uniunii Sovietice nu este nicidecum un semn de slăbiciune. Uniunea Sovietică se pronunţă împotriva armei atomice şi cu hidrogen în primul rînd deoarece consideră această armă ca fiind cea mai criminală şi inumană dintre toate tipurile de arme de exterminare în masă a oamenilor şi deoarece se străduieşte să ferească poporul său şi celelalte popoare de nenumăratele victime pe care folosirea acestei arme le poate provoca.

În încheiere, Fadeev a declarat: „Popoarele iubitoare de pace din toate ţările vor lua atitudine hotărîtă împotriva pregătirii unui război atomic şi împotriva propagandei pentru un asemenea război şi vor face cu neputinţă pentru orice guvern dezlănţuirea unui război atomic.

Noi, oamenii sovietici, vom sprijini din toate forţele mişcarea mondială a popoarelor împotriva primejdiei atomice, pînă la victoria deplină şi definitivă a acestei mişcări".

Trebuie să dăm chiar acum o ripostă acelora care pregătesc un război atomic

Declaraţia lui Joliot-Curie

VIENA 20 (Agerpres). — TASS transmite: La 19 ianuarie, în cadrul sesiunii lărgite a Biroului Consiliului Mondial al Păcii, Frédéric Joliot-Curie, prezentînd textul Apelului împotriva pregătirilor în vederea unui război atomic, a declarat: „Biroul Consiliului Mondial al Păcii a adoptat hotărîrea de a desfăşura o largă campanie de strîngere de semnături, care va permite întregii lumi să-şi exprime protestul împotriva pregătirii unui război atomic. Conform Apelului, al cărui proiect am fost însărcinat să-l redactez, această campanie trebuie să înceapă şi să se desfăşoare neîntîrziat. Pentru redactarea acestui proiect am cerut ajutorul şi colaborarea multora dintre dvs. şi cu toţii am fost însufleţiţi de ideile expuse de vorbitori de la această tribună. A trebuit să redactăm acest Apel într-un limbaj simplu, fără subtilităţi, dictat de bunul simţ al bărbaţilor şi femeilor care doresc să trăiască în pace şi sînt încrezători în viitorul omenirii.

Să-mi fie permis ca înainte de a da citire acestui text să amintesc obiecţiunile care s-au ridicat de la apariţia bombei atomice.

Îmi vor rămîne pe veci întipărite în minte fraze din raportul alcătuit de comitetul oamenilor de ştiinţă americani — comitetul lui James Franck — şi adresat ministrului de război la Washington la 11 iunie. 1945 — cu două luni înainte de Hiroşima. Acest raport, al cărui autori se pronunţă împotriva hotărîrii de a folosi bomba atomică în război, cuprinde următoarele fraze: „Dacă Statele Unite vor folosi primele acest nou mijloc de distrugere, ele vor pierde sprijinul opiniei publice mondiale, vor accelera cursa înarmărilor şi vor pune în primejdie posibilitatea asigurării unui acord internaţional cu privire la un viitor control asupra unei asemenea arme". Anii care au urmat au arătat cît de clar văzător era acest grup de oameni de ştiinţă. Oamenii de ştiinţă din diferite ţări au încercat să prevină opinia publică împotriva primejdiei, pe care o atrage după sine această armă. Dacă au contribuit la lămurirea opiniei publice, ei nu au putut însă să iniţieze ei singuri o largă mişcare pentru condamnarea războiului atomic şi pentru a protesta împotriva acestuia. Unul din marile merite ale mişcării noastre este faptul că în 1950 la Stockholm ea a desfăşurat o largă campanie pentru interzicerea armei atomice şi instituirea unui strict control asupra acestei interziceri. Este incontestabil că Apelul de la Stockholm care a avut un ecou atît de mare, a jucat un rol important, împiedicînd folosirea bombei atomice în Asia.

Guvernele care vor să-şi bazeze politica internaţională pe folosirea armei atomice ştiu că sînt nevoite să ţină seamă de opinia publică. Iată de ce ele organizează şi pregătesc războiul atomic, străduindu-se să ascundă acţiunile lor cu ajutorul unor manevre dibace. Hotărîrile adoptate în decembrie anul trecut de Consiliul Uniunii Atlanticului de nord reprezintă una din aceste manevre. Este vorba despre un act foarte serios pe care trebuie să-l demascăm. Aceste guverne vor să abată atenţia opiniei publice cu ajutorul unor considerente cu privire la formele folosirii acestei arme şi la caracterul organelor care vor lua iniţiativa în dezlănţuirea războiului atomic, ca şi cum principiul însuşi al folosirii armei atomice ar fi de pe acum acceptat.

Trebuie să arătăm în mod clar acest nou element şi să adresăm chiar acum popoarelor un apel de a se împotrivi acelora care organizează în felul acesta un război atomic.

Nu trebuie să aşteptăm dezlănţuirea unui asemenea război de distrugere oarbă, pentru a condamna pe iniţiatorii lui. Trebuie să dăm chiar acum o ripostă acelora care îl pregătesc. Cea mai elementară dorinţă de a trăi şi iubirea faţă de aproapele fac necesar să se ceară în toate ţările distrugerea stocurilor de arme atomice şi încetarea imediată a producţiei acestora. Această dorinţă de a trăi şi iubirea faţă de aproapele vor însufleţi mîine în fiecare ţară, în fiecare oraş, în fiecare casă, mii şi mii de bărbaţi şi femei care vor merge din uşă în uşă, din casă în casă, în fabrici şi pe ogoare, strîngînd semnături pe Apelul nostru şi în felul acesta va fi creată cea mai puternică piedică în calea unui război atomic".

★ ★ ★

VIENA 20 (Agerpres). — TASS transmite: La 19 ianuarie, participanţii la sesiunea lărgită a Biroului Consiliului Mondial al Păcii au discutat textul Declaraţiei Biroului Consiliului Mondial al Păcii care a fost dat citirii de către Jean Laffitte, secretar general al Consiliului Mondial al Păcii. Această declaraţie a fost adoptată în unanimitate.

Senatorul Donini (Italia) a dat citire Apelului către popoarele Europei, care s-a bucurat de asemenea de sprijinul unanim al participanţilor la sesiune.

Apoi a urcat la tribună preşedintele Consiliului Mondial al Păcii, Joliot-Curie. El a rostit o cuvîntare în care a chemat pe participanţii la sesiune să organizeze o largă mişcare internaţională împotriva folosirii armelor atomice. Joliot Curie a dat citire textului Apelului către popoarele lumii. Acest apel a fost de asemenea adoptat în unanimitate.

După cuvîntul de încheiere rostit de Sunderlal (India) sesiunea lărgită a Biroului Consiliului Mondial al Păcii a fost declarată închisă.

Mitingul oamenilor muncii din Viena

VIENA 20 (Agerpres) — TASS transmite: În seara zilei de 19 ianuarie a avut loc la Viena un miting al oamenilor muncii cu prilejul încheierii lucrărilor sesiunii lărgite a Biroului Consiliului Mondial al Păcii.

La miting au luat cuvîntul fruntaşi ai mişcării internaţionale pentru apărarea păcii: Isabelle Blume (Belgia), Pandit Sunderlal (India), Go Mo-jo (Republica Populară Chineză), Pritt (Anglia), Aleksandr Korneiciuk (U.R.S.S.), Kaoru Yasui (Japonia), Erwin Eckert (Germania occidentală) şi Leopold Infeld (Polonia).

Isabelle Blume a subliniat uriaşa însemnătate a hotărîrilor Biroului Consiliului Mondial al Păcii în lupta popoarelor împotriva primejdiei pe care arma atomică o implică pentru omenire.

Poporul Indiei, a declarat Sunderlal, sprijină pe deplin campania iniţiată la sesiunea Biroului Consiliului Mondial al Păcii. El urăşte războiul şi este convins că dacă există o dorinţă sinceră de a colabora, toate problemele litigioase pot fi rezolvate pe cale paşnică. Poporul Indiei se pronunţă pentru prietenie cu popoarele Chinei şi U.R.S.S., el este convins că din partea acestor ţări nu este ameninţat de nici un fel de primejdie.

Go Mo-jo a arătat în cuvîntarea sa că eforturile mişcării internaţionale a partizanilor păcii trebuie să fie îndreptate spre distrugerea completă a stocurilor de arme atomice şi încetarea imediată a producerii lor. Poporul chinez va participa activ la lupta popoarelor împotriva războiului atomic.

Erwin Eckert a subliniat rezistenţa crescîndă a poporului german împotriva remilitarizării Germaniei occidentale.

În cuvîntarea sa Aleksandr Korneiciuk a declarat că, adoptarea de către Biroul Consiliului Mondial al Păcii a unui apel adresat popoarelor lumii este un eveniment de uriaşă însemnătate care va insufla popoarelor noi speranţe, va uni alte sute de milioane de oameni în lupta pentru măreaţa cauză a păcii în întreaga lume.

Sîntem convinşi că aşa cum soarele biruie întunericul, tot aşa eforturile paşnice ale popoarelor vor birui forţele războiului şi vor statornici pacea pe planeta noastră.

Participanţii la miting au adoptat o rezoluţie prin care salută hotărîrile Biroului Consiliului Mondial al Păcii.

Lucrările Comitetului consultativ al O. N. U. pentru pregătirea conferinţei internaţionale în vederea folosirii paşnice a energiei atomice

NEW YORK 20 (Agerpres). — TASS transmite: În şedinţele din 18 ianuarie, Comitetul Consultativ O.N.U. pentru pregătirea conferinţei internaţionale în vederea folosirii energiei atomice în scopuri paşnice, a continuat discutarea ordinei de zi a apropiatei conferinţe internaţionale şi a ascultat pe reprezentanţii agenţiilor specializate ale O.N.U.

Întrucît şedinţele Comitetului sînt închise, corespondenţii nu cunosc problemele care au fost incluse pe ordinea de zi a conferinţei. S-a aflat totuşi că în cursul discutării ordinei de zi a ieşit la iveală tendinţa vădită a reprezentantului Statelor Unite de a restrînge examinarea ordinei de zi şi a altor probleme legate de organizarea conferinţei, limitînd în felul acesta rolul Comitetului consultativ.

Această tendinţă a întîmpinat obiecţiuni legitime din partea altor membri ai Comitetului. Îndeosebi reprezentantul Uniunii Sovietice, academicianul D. V. Skobelţîn, a arătat că tendinţa de a restrînge lucrările Comitetului Consultativ contravine hotărîrii Adunării Generale cu privire la constituirea unui comitet, hotărîre în care se specifică absolut limpede că secretarul general al O.N.U. efectuează toate pregătirile pentru conferinţă în baza concluziilor Comitetului consultativ.

Corespondenţii de presă din ţările europene şi ţările Asiei, acreditaţi la O.N.U., califică încercările reprezentantului american de a restrînge lucrările Comitetului consultativ drept o tendinţă a S.U.A. de a pune sub controlul lor unilateral organizarea şi stabilirea ordinei de zi a apropiatei conferinţe.

Puternicul răsunet al declaraţiei guvernului sovietic în problema germană

GERMANIA OCCIDENTALA

BERLIN 20 (Agerpres). — TASS transmite: Declaraţia guvernului sovietic în problema germană continuă să fie comentată pe larg de presa vest-germană.

Ziarul „Der Mittag", care apare la Düsseldorf, scrie că „noile propuneri ale guvernului sovietic sînt fără îndoială cele mai bune propuneri care s-au făcut pînă în prezent". Ziarul „Westdeutsche Allgemeine Zeitung", care apare la Essen, consideră că în urma noilor propuneri sovietice s-ar putea duce cu mai mult succes tratative cvadripartite în problema germană. „Declaraţia de la Moscova, scrie ziarul, trebuie să fie studiată temeinic de către Bonn"

Ziarul „Düsseldorfer Nachrichten" îşi exprimă într-un articol de fond nemulţumirea faţă de faptul că declaraţia guvernului sovietic constitue „o lovitură dată acordurilor de la Paris". Totodată, ziarul relevă că Uniunea Sovietică se pronunţă pentru alegeri în întreaga Germanie sub o supraveghere internaţională. Uniunea Sovietică, scrie ziarul, se adresează pentru prima oară direct guvernului federal. Aceasta ne deschide posibilitatea unui schimb direct de păreri cu Uniunea Sovietică şi ne permite să punem întrebări precise guvernului sovietic. Aceasta este cu atît mai important, subliniază ziarul, cu cît „problema reunificării priveşte în primul rînd pe germani".

AUSTRIA

VIENA 20 (Agerpres). — Ziarul „Oesterreichische Volksstimme" subliniază că reprezentanţii guvernelor puterilor occidentale nu au putut de fapt să opună nimic declaraţiei clare a guvernului sovietic în problema germană.

În declaraţia sa privind problema germană, guvernul sovietic se pronunţă pentru ţinerea de alegeri libere pe întreaga Germanie... Are o uriaşă însemnătate şi faptul că guvernul sovietic este gata să normalizeze relaţiile cu Republica Federală.

„Oesterreichische Volksstimme" subliniază că toate aceste posibilităţi privind unificarea Germaniei depind de renunţarea la remilitarizarea Germaniei occidentale. Ratificarea acordurilor de la Paris ar distruge aceste posibilităţi, deoarece, după ratificare, tratativele atît în problema germană cît şi în problema austriacă ar deveni lipsite de obiect.

În legătură cu aceasta, ziarul aminteşte că după călătoria cancelarului Raab în S.U.A., guvernul austriac a consimţit el însuşi să lege rezolvarea problemei austriace de ratificarea acordurilor de la Paris, luînd atitudine în sprijinul punctului de vedere al americanilor, potrivit căruia tratativele cu privire la un tratat de stat nu sînt posibile fără ratificarea acordurilor de la Paris. Prin aceasta, el a trădat interesele Austriei

De aceea, propunerea făcută în declaraţia guvernului sovietic ne priveşte şi pe noi, austriacii: rezolvarea problemei austriace ca şi a problemei germane este posibilă încă în anul 1955 cu o singură condiţie — renunţarea la remilitarizarea Germaniei occidentale. Lupta împotriva remilitarizării Germaniei occidentale are o importanţă vitală pentru Austria.

TURCIA

ISTAMBUL 20 (Agerpres). — TASS transmite: Declaraţia guvernului sovietic în problema germană a dat loc unor comentarii duşmănoase în ziarele turceşti care apără politica de înarmare a Germaniei occidentale şi includerea ei în pactul nord-atlantic. Comentatorii unor ziare, printre care „Cumhuriyet", „Vatan" şi „Yeni Sabah" au fost totuşi nevoiţi să recunoască că declaraţia sovietică a stîrnit interesul opiniei publice germane. Spre deosebire de Adenauer, scrie ziarul „Yeni Sabah", partidele din opoziţie şi păturile largi ale poporului german dau totdeauna atenţia cuvenită celor spuse de Moscova; ele sînt de părere că înainte de a se lega definitiv de apus trebuie să se încerce încăodată tratative şi să se caute calea spre unificarea Germaniei.

Acele forţe din Germania occidentală, scrie ziarul „Vatan", care „se străduiesc să submineze" acordurile de la Paris, pot să-şi strîngă mulţi partizani în rîndurile tinerei generaţii care nutreşte un sentiment de desgust faţă de război şi militarism. Potrivit spuselor ziarului, presiunea opiniei publice creează o „situaţie periculoasă" pentru politica lui Adenauer.

In Comisia pentru afacerile externe şi în Comisia pentru apărarea naţională a Consiliului Republicii Franceze

PARIS 20 (Agerpres). — TASS transmite: La 19 ianuarie Comisia pentru afacerile externe şi Comisia pentru apărarea naţională ale Consiliului Republicii au început examinarea rapoartelor cu privire la acordurile de la Paris. Comisia pentru afacerile externe a ascultat declaraţia preşedintelui său Marcel Plaisant, care a spus că şeful guvernului, Mendès-France cere ca pînă la 13 februarie să fie terminată discutarea în Consiliul Republicii a proiectului de lege cu privire la ratificarea acordurilor de la Paris. Drept răspuns la această declaraţie membrii Comisiei au arătat că este cu neputinţă să se înceapă dezbaterile înainte de 3 februarie. Problema datei deschiderii dezbaterilor a rămas în suspensie.

Raportori ai Comisiei pentru problema încetării regimului de ocupaţie în Germania occidentală şi a admiterii ei în N.A.T.O. au fost numiţi Michel Debre (adept al generalului De Gaulle) şi pentru problema acordurilor cu privire la Saar — Pinton (membru al „Uniunii republicanilor de stînga"). Comisia urmează să aleagă de asemenea un raportor pentru problema creării „Uniunii Europei occidentale" în locul socialistului Moutet, care a refuzat să-şi asume această sarcină. La 19 ianuarie Debre a subliniat că intenţionează să se pronunţe pentru ratificarea acordurilor de la Paris dar cu anumite condiţii şi rezerve. La rîndul lui, Pinton şi-a exprimat teama în legătură cu unele puncte ale acordurilor cu privire la Saar, printre altele în legătură cu felul în care guvernul lui Adenauer interpretează aceste acorduri.

Comisia a hotărît ca la 26 ianuarie să asculte comunicarea lui Mendès-France cu privire la acordurile de la Paris.

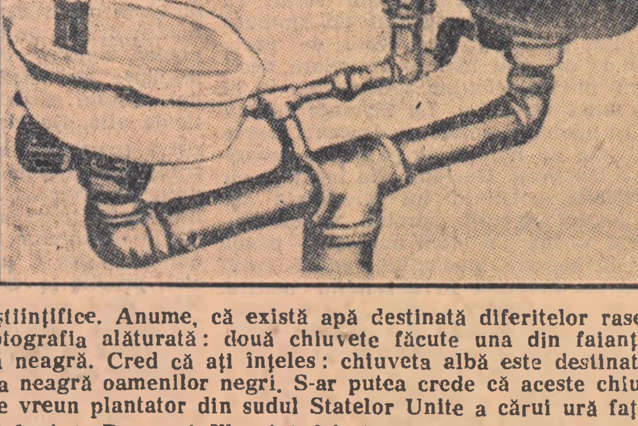
În şedinţa Comisiei pentru apărarea naţională a fost ascultată comunicarea preliminară a raportorului De Maupéou (republican independent). Pentru ziua de 20 ianuarie a fost fixată şedinţa comisiei pentru producţia industrială care urmează să-şi numească raportorul.

Presa consideră că atmosfera generală în Consiliul Republicii devine tot mai nefavorabilă pentru guvern. Ezitările membrilor Consiliului Republicii se explică prin faptul că în iunie a.c. urmează să aibă loc alegerea a 50 la sută din membrii Consiliului şi mulţi din ei se tem că votarea pentru ratificarea acordurilor de la Paris ar putea însemna pentru ei sfîrşitul activităţii parlamentare. În sînul unor grupuri se manifestă tendinţa de a însoţi ratificarea acordurilor de la Paris de o serie de rezerve.

Temîndu-se de asemenea tendinţe Mendès-France caută să obţină ca rezervele să fie prezentate nu sub forma unor amendamente la proiectul de lege cu privire la ratificare, ci sub forma unei simple rezoluţii care să cuprindă „sugestii". Aspectul procedural al problemei are o mare importanţă, deoarece conform regulamentului parlamentar, prezentarea amendamentelor de către Consiliul Republicii implică o nouă discutare a proiectului de lege în Adunarea Naţională, în timp ce rezoluţia cu „sugestii" înlătură necesitatea de a discuta din nou proiectul de lege în Adunare.

Inscripţie la o fotografie

„Civilizaţia" chiuvetelor bicolore

Apă. Ce se poate scrie despre acest cuvînt? În primul rînd formula chimică, H_2O. Iar cronologic ar trebui să începem cu potopul şi arca lui Noe, prima oară cînd apa îşi face simţită prezenţa în proporţii de masă — ca să folosim o expresie mai puţin biblică şi legendară. Dar cîte nu se pot broda în jurul acestui lichid. Un singur lucru nu se ştia însă pînă acum, şi despre aceasta nu pomenesc nici cele mai complete dicţionare sau tratate ştiinţifice. Anume, că există apă destinată diferitelor rase. Nu credeţi? Priviţi fotografia alăturată: două chiuvete făcute una din faianţă albă şi alta din faianţă neagră. Cred că aţi înţeles: chiuveta albă este destinată oamenilor albi, chiuveta neagră oamenilor negri. S-ar putea crede că aceste chiuvete au fost instalate de vreun plantator din sudul Statelor Unite a cărui ură faţă de negri a devenit patologică. Dar nu! Ele sînt folosite de forţele armate ale Statelor Unite ale Americii de nord în cel de al 55-lea an al secolului XX. Chiuvetele sînt întrebuinţate pentru a despărţi pe soldaţii albi şi negri cantonaţi în lungul canalului Panama, unde a şi fost făcută fotografia, reprodusă de un ziar francez.

Deci segregaţie nu numai în case, în şcoli, pe stradă, în autobus, la lucru, în căsătorie, în politică, ci şi chiar la băutul apei.

De obicei se spune că rufele murdare se spală în familie. S-ar fi cuvenit deci ca sus-amintita chiuvetă să fie interzisă la export. Conducătorii yankei procedează însă altfel. Ei se şi laudă cu marfa lor, oferind-o ca exemplu. „Civilizaţia" gumei de mestecat şi a licoarei coca-cola dă lecţii „înapoiaţilor" panamezi. Chiuveta bicoloră — visează urmaşii lui Lynch şi Forrestall — trebuie răspîndită mîine pretutindeni. Ei spun: Cu bomba atomică înainte, binecuvîntaţi cu apă sfinţită de Papa Spellman I, urmaţi de armata chiuvetelor în alb şi negru, să arătăm ce înseamnă lumea liberă. Intr-adevăr, liberă de conştiinţă, liberă de democraţie, liberă de civilizaţie.

S. B.

GUVERNUL CEHOSLOVAC ACCEPTĂ PROPUNEREA GUVERNULUI SOVIETIC PENTRU FOLOSIREA IN SCOPURI PAŞNICE A ENERGIEI ATOMICE

PRAGA 20 (Agerpres). — Ceteka transmite: La 19 ianuarie, guvernul cehoslovac a discutat propunerea guvernului sovietic de a acorda Cehoslovaciei ajutor tehnico-ştiinţific şi de producţie în domeniul dezvoltării cercetărilor cu privire la folosirea energiei atomice în scopuri paşnice. Guvernul Republicii Cehoslovace acceptă cu un sentiment de sinceră recunoştinţă propunerea guvernului Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste.

Punctul de vedere al guvernului Republicii Cehoslovace a fost transmis guvernului Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste.

Scurte ştiri

● Ziarul „Unita" relatează că în şedinţa din 18 ianuarie conducerea Partidului Comunist Italian a ales pe Palmiro Togliatti secretar general al Comitetului Central al Partidului. Luigi Longo a fost ales secretar general adjunct. Din secretariat fac parte:

Palmiro Togliatti, Luigi Longo, Giorgio Amendola, Arturo Colombi, Eduardo D'Onofrio, Gian Carlo Pajetta, Mauro Scoccimarro. Pietro Secchia, care a ocupat pînă în prezent funcţia de secretar general adjunct al partidului, a fost numit secretar al Federaţiei comuniste din regiunea Lombardia.

● Agenţia France Presse anunţă că Pierre Montel (republican independent) a fost ales preşedinte al Comisiei apărării naţionale a Adunării Naţionale franceze. În cadrul dezbaterilor din Adunarea Naţională în legătură cu ratificarea acordurilor de la Paris, deputatul Montel nu a votat în favoarea acestor acorduri.

● Potrivit unui comunicat al comandamentului forţelor armate costaricane, miercuri după amiază au avut loc ciocniri între forţele costaricane şi trupele intervenţioniste la nord de oraşul Santa Rosa.

France Presse relatează că intervenţioniştii au suferit o înfrîngere serioasă şi au trebuit să se retragă cu 8-10 km. la nord de Santa Rosa.

● Experţii celor şapte ţări care studiază proiectul francez privind crearea „uniunii armamentelor" au fost nevoiţi să-şi suspende lucrările pînă la 21 ianuarie, deoarece reprezentantul Germaniei occidentale, Erhard, a plecat pe neaşteptate la Bonn.

● Potrivit relatărilor agenţiei France Presse, 500.000 de mineri şi muncitori de la uzinele siderurgice, din regiunea Ruhrului au hotărît să declare o grevă de avertisment de 24 de ore în ziua de 22 ianuarie. Această hotărîre a fost luată din iniţiativa sindicatelor şi comitetelor muncitoreşti din mine şi uzinele siderurgice în semn de protest împotriva declaraţiei directorului general al concernului Berg und Hütte Actienverein, Reusch, care a contestat dreptul muncitorilor de a avea reprezentanţi în consiliul de administraţie.

Cultură fizică şi sport

Spartachiada de iarnă a satelor se desfăşoară cu succes

În întreaga ţară se desfăşoară în prezent întrecerile din cadrul spartachiadei de iarnă a satelor. În comunele şi satele raionului Şomcuţa Mare, Ardusat şi Remetea Chioarului, ţăranii muncitori participă în număr mare la această competiţie. Numai din comuna Şomcuţa, la competiţia de şah s-au înscris 32 de săteni, iar în comuna Coaş, 16.

Odată cu venirea zăpezii, în comunele şi satele raioanelor de munte, Vişeu, Sighet şi Tîrgu-Lăpuş au început întrecerile ţăranilor muncitori la schi şi săniuş. Încă cu mult înainte a fost distribuită o însemnată cantitate de schiuri, iar profesorii de educaţie fizică se ocupă îndeaproape de îndrumarea concurenţilor.

Ca urmare a muncii rodnice depuse în jurul organizării întrecerilor pentru spartachiada de iarnă a satelor, în regiunea Baia Mare au fost constituite încă 86 de colective sportive „Recolta".

Frumoase succese cunoaşte organizarea spartachiadei de iarnă în satele regiunii Piteşti. Pînă acum, la startul diferitelor întreceri au fost prezenţi cîteva mii de sportivi. La Curtea de Argeş au avut loc primele concursuri de săniuţe, în raionul R. Vîlcea peste 650 de ţărani muncitori au început concursurile de schi. Sportivii îşi confecţionează schiuri, săniuţe, jocuri de şah prin mijloace locale.

Şi în satele regiunii Bacău au început întrecerile din cadrul primei etape a spartachiadei satelor. Asemenea concursuri au avut loc în comunele Rîpile, Bogdăneşti (raionul Tg. Ocna), Lucăceşti, Agăş, Brusturoasa (raionul Moineşti) şi în multe alte comune din raioanele Bacău, Buhuşi şi Tg. Neamţ.

SPECTACOLE

Vineri 21 ianuarie 1955

TEATRE: Teatrul de Operă şi Balet al R.P.R.: Rusalka; **Teatrul de Stat de Operetă:** Lăsaţi-mă să cînt, **Naţional „I.L. Caragiale" (Studio):** Liceenii; **Naţional „I. L. Caragiale" (Comedia):** O scrisoare pierdută. **Municipal:** Pădurea; **Tineretului:** Sînziana şi Pepelea; **Studioul actorului de film „C. Nottara":** Familia; **Armatei (B-dul G-ral Magheru):** Maşenka; **Armatei (Calea 13 Septembrie):** Vlaicu Vodă; **Muncitoresc C.F.R. (Giuleşti):** Vinovaţi fără vină; **Ansamblul de Estradă al R.P.R.:** Concert de muzică uşoară romînească (ora 20, în sala din Calea Victoriei). Magazin de stat (ora 19,30, în sala din str. Alex. Popov nr 23); **Circul de Stat:** Primul spectacol; **Teatrul de păpuşi „Ţăndărică":** Moş Gerilă (ora 10, în sala „Orfeu"); **Ansamblul de păpuşi al Teatrului Armatei:** Tică şi Rica la teatrul de păpuşi (ora 16, în sala „Modern" din B-dul 6 Martie nr 2).

CINEMATOGRAFE: Patria, I. C. Frimu, Gh. Doja: Jucătorul de rezervă; **Republica, Bucureşti:** Desfăşurarea, Şi Ilie face sport; **Lumina:** Fetele din piaţa Spaniei; **Victoria:** Profesorul Fabre; **Alex. Popov, Cultural:** De doi bani speranţă; **Înfrăţirea între popoare, Elena Pavel:** Septembriştii; **Maxim Gorki:** Apărarea înaripată; **8 Martie:** Mai tare ca noaptea; **Vasile Roaită:** Fanfan la Tulipe; **Unirea:** Zilele mîniei; **Tineretului:** Beethoven; **Timpuri Noi:** Să plecăm la Suhumi, Alimente gustoase şi hrănitoare, Sportul sovietic nr. 9; **Aurel Vlaicu:** Epava din largul mării; **Munca:** Povestea micului cocoşat; **Arta:** Ordinul Anna; **Popular:** Caut o nevastă; **M. Eminescu:** Circul Slavia; **Mioriţa:** Stele vesele; **Moşilor:** Scanderbeg; **23 August:** Chibritul suedez, Turnul fecioarei; **Donca Simo:** Asaltul fortului din munţi; **8 Mai:** Şcoala curajului; **Volga:** Hamlet; **1 Mai:** Alarmă la circ; **Libertăţii:** Copiii partizanului; **N. Bălcescu:** Misterul lacului din munţi; **Ilie Pintilie:** Omul cu 1000 de feţe; **Gh. Coşbuc:** Cîntec despre om; **Rahova:** Campionatul mondial de fotbal; **Olga Bancic:** Poemul dragostei; **Constantin David:** Un caz în taiga; **Alex. Sahia:** Mascarada; **Flacăra:** Cei trei muşchetari; **T. Vladimirescu:** Cafeneaua de pe bulevard; **Boleslaw Bierut:** Nicholas Nickleby..

REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA: Bucureşti, Piaţa „Scînteii", Tel. 7.60.10, 7.61.00. Secţia scrisori Tel 7.66.91. TIPARUL: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin".